

რჯულის კანონი (ერისკაცთათვის)

ჭეშმარიტი მართლმადიდებელი
ქრისტიანის ცხოვრების
წესი

„თუ ვინმემ ქრისტიანის სახელი დაითქვას
და უწესო ქცევით ქრისტეს პატივი შებღალოს,
არაფერი ერგოს მისი სახელისგან.“

(ბახილი 45)

მცნება არის სანთელი, სჯული არის სინათლე,
ცხოვრების გზა კი არის სწავლა და მხილება.
(ივანთა 6,23)

რჯულის კანონი ერისკაცთათვის

ჭეშმარიტი მართლმადიდებელი
ქრისტიანის ცხოვრების
წესი.

ოზურგეთი
1996

Handwritten text at the top left of the page.

დაიბეჭდა შემოქმედელი ეპისკოპოსის
იოსების ლოცვა - კურთხევით.

დიდი რჯულის კანონიდან, წმიდა მამათა განწესებანი,
ერის კაცთათვის, ამოკრიბა და გამოსაცემად მოამზადა
წმიდა კვირიკეს ეკლესიის წინამძღვარმა,
მღვდელმა მამივე (გორდელაძე).

F101-044

წიგნიდან მიღებული შემოსავალი მოხმარდება წმიდა
მონაგვე კვირიკეს ეკლესიის მშენებლობას.

წინასიგვეაობა

სამღვდლო განწესებანი და წმიდა კანონები წარმოადგენენ დამოწმებასა და გზა-მკვლევს იმათთვის, ვინც სამღვდლო პატივის წილხედომილია. მათ სიხარულით შევიწყნარებთ ჩვენც. ღვთისმოსაჲ დაეითიან ერთად ვუვალობთ დმერთს და ვამბობთ: „შენი მცნებების გზაჲ სიარული, დიდი სიძლიერება (ფსალმუნთა 118,14)“. და „ამცნე შენი მცნებების სიძარითლე უკუნისამდე. გამაგებინე და მაყბონე მე“ (ფსალმუნთა 118,138,144). წინასწარმეტყველის ხმა უკუნისამდე გვამცნობს ჩვენ, რომ დავიცვათ ღვთის მცნებანი, ვიცხოვროთ მათ შესაბამისად და ამით ხსნა მოვიპოვოთ, რადგანაც ისინი უცვლელნი და შეურყვეველნი არიან. ღვთის მხილველი დიდი მოსეც ასე ამბობს: “მათ (ღვთის მცნებებს) არც უნდა მიემატოს რამე, არც უნდა დააკლდეს” (სჯულის კანონი 12,32). საღვთო მოციქული პეტრე, რომელსაც ემყარებოდა ეს მცნებები, ამბობს: “ანგელოსიც კი თუ ის გახარებს თქვენ რაიმეს, გარდა იმისა, რაც უკვე გეხარათ და მიგიღიათ (ღვთის მცნებების სახით), შეჩვენებულ იყოს” (გალატელთა 1,8). ეს უკვე ასეა ნამცნები ჩვენთვის. გავიხაროთ ამით, როგორც დიდძალ გყვეთა ხელში ჩამგდებმა. მხიარულებით განმტკიცდებით საღვთო კანონებში და ყოველმხრივ შეურყვევლად განვამტკიცებთ იმ კანონების განწესებას, რომლებიც დასხმულნი არიან სულის საყვირთა, ყოვლადქმულ მოციქულთა, წმიდა მსოფლიო კრებებისა, განჩინებების დაღვენისათვის შეკრებილი ადგილობრივი კრებებისა და წმიდა მამების მიერ. ვინაიდან, ერთი და იმავე სულის მიერ იყვნენ ყველა ისინი განათლებულნი და დაადგინეს, რაც უმჯობესი იყო. ვინც მამა შეაჩვენეს, ჩვენც შევაჩვენებთ. ვინც განკვეთეს – ჩვენც განკვეთეთ, ვინც უზიარებელი ყვეს – უზიარებელ ვყოთ, ვინც განაკანონეს – ჩვენც, აგრეთვე, განვაკანონებთ მათ, რადგანაც „თქვენი გზა იყოს არა ვერცხლისმოყვარეობით, თუაჲთ კმაყოფილნი იმით, რაც გაქვთ“ (ებრაელთა 13,5), ამკარად ამბობს

მესამე ცამდე აღწეული და გამოუთქმელ სიგყვათა
საღვთო მოციქული პაულე.

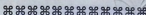
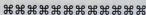

(ნიკეის VII მსოფლიო კრების I კანონი).

ხოლო ამას რომ ვწერთ, ღვთის ეკლესიისაგან განკვეთთ არა იმათ, ვისაც ჭეშმარიტად სურს მოღვაწეობა (ღვაწლის შედგომა) საღვთო წერილისაშებრ, არამედ, იმათ, ვინც მოღვაწეობას ამპარ-გავენების საბამად აქცევს და ქელმალურად უყურებს იმათ, ვინც მარტივი ცხოვრებით ცხოვრობს. ამით ისინი შემოიღებენ სიახლეუებს (საღვთო) წერილისა და საეკლესიო კანონების წინააღმდეგ.

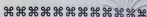
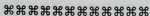
ჩვენ გვაკვირვებს ქალწულობა თავმდაბლობით შემკული. ვიდებთ მარხვას პატიოსნებით და ღვთის შიშით შესრულებულს და შევიწყნარებთ ამ ქვეყნისაგან განშორებას, თავმდაბლობით აღსრულებულს, პატივს ვცემთ ქორწინებით თანამკვიდრობას შეუგინებელს და შეურაცხყოფას არ ვაყენებთ სიმდიდრეს, რომელიც სიშართლით არის შეძენილი და სიკეთისთვის იხარჯება. ვაქებთ არაძვირფასი სამოსელის უბრალოებას და სისადავეს, მხოლოდ ხორცის დასაფარავად განკუთვნილს. ხოლო, გახსნილი და სათრევი სამოსლით მოსიარულეებს, არ შევიწყნარებთ. პატივს ვცემთ ღვთის სახლებსა და მათში მოწყობილ კრებებს ვთვლით წმიდად და სასარგებლოდ. ღვთისმსახურებას სახლებში კი არ შევამწყვდევეთ, არამედ პატივს ვცემთ ყოველ ადგილს, ღვთის სახელზე ამენებულს და შევიწყნარებთ ეკლესიაში საერთო სარგებლობისათვის შეკრებილ კრებას, შეენატრით გლახაკთა მიმართ ძმათა მიერ ეკლესიის ძველი გადმოცემისამებრ ქმნილ ქველმოქმედებას და, მოკლედ რომ ვთქვათ, ვლოცულობთ, რათა ეკლესიაში ხდებოდეს ყველაფერი, რაც მოცემულია საღვთო წერილში და განწესებულია მოციქულთა გადმოცემის მიერ.

(ღანგრაში შეკრებილ წმიდა მამათა 21-ე კანონი).

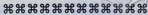
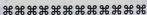

სარჩევი

კანონი ღვთისმეტყველების და მართლმადიდებელი სარწმუნოების შესახებ	- 8
სადეტო კანონების დაცვის აუცილებლობის შესახებ	- 19
ხელდასხმის შესახებ	- 20
ეკლესიების აშენების შესახებ	- 23
ეკლესიასთან დაკავშირებული კანონების შესახებ	- 25
საეკლესიო ნიეთების შესახებ	- 26
ლოცვისა და გალობის შესახებ	- 27
დაუწერელი კანონების მეპირად გაღმოცემის შესახებ	- 29
კანონიკურად აღიარებული წიგნების შესახებ	- 34
ფსალმუნებისა და წიგნის მკითხველთა შესახებ	- 36
წმიდა შესაწირავის შესახებ	- 39
მთარების შესახებ	- 41
კათაკმეველობისა და ნათლისღების შესახებ	- 45
მარხვის შესახებ	- 51
კვირა დღეს მუხლმოდრეკისა და უქმობის შესახებ	- 53
მონამუნობის შესახებ	- 55
მწვალებლობის შესახებ	- 56
ემშაკეულთა შესახებ	- 59
ქორწინების შესახებ	- 60
მეორედ ქორწინების შესახებ	- 66
მესამედ ქორწინების შესახებ	- 66

<i>მრავალქორწინების შესახებ</i>	- 67
<i>ქორწილში ცეკვებისა და ღრუობების შესახებ</i>	- 68
<i>ქვრივთა შესახებ</i>	- 68
<i>სიძვისა და მრუშობის შესახებ</i>	- 70
<i>გახრწნილების და მამათმავლობის შესახებ</i>	- 81
<i>მოგაყების შესახებ</i>	- 85
<i>სიძვით დაეკმულ ქალწულთა შესახებ</i>	- 86
<i>შვილის მომკვლელი დედების შესახებ</i>	- 88
<i>ხორცის მოძულეთა შესახებ</i>	- 91
<i>ღვინის მოძულეთა შესახებ</i>	- 92
<i>კერპთათვის შენაწირავის სისხლიანი ხორცის, ღამრჩვალის, მხეტთაგან მოკლულის და მძორის მჭამელი ერისკაცების შესახებ</i>	- 93
<i>საჭურისობის შესახებ</i>	- 94
<i>მართლმადიდებელთა შესახებ, რომლებიც მწვალებელთაგან ერთად ლოცულობენ და მარხულობენ</i>	- 94
<i>ჟივთა და ცრუჟივთა შესახებ</i>	- 96
<i>განდგომილობისა და სარწმუნოების უარყოფის შესახებ</i>	- 99
<i>ქრისტიანობის მღევნელთაგან თავის განრიდების შესახებ</i>	- 100
<i>მოგვების, მისანთა, ვარსკვლავთმეყველთა, მათემაციკოსთა (რიცხვის მისნის), გრძნეულთა და შემლოცველობის შესახებ</i>	- 102
<i>მსახიობ-მომღერალთა (მგოსანთა), სანახაობებისა და სათამაშო ადგილების შესახებ</i>	- 105

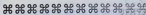
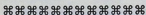
ჩამკვლობისა და მორთულობის შესახებ	- 107
ანგარების და ავაზაკობის შესახებ	- 108
ქურდობის შესახებ	- 111
საფლავთა მძარცველთა შესახებ	- 112
სიწმინდეთა მკრეხელობის შესახებ	- 113
მკვლელთა შესახებ	- 114
თავის მკვლელთა შესახებ	- 119
შვილების მიმტოვებელი დედის შესახებ	- 119
მშობლების მიმტოვებელი შვილების შესახებ	- 119
აღამის უკვდავად დაბადების შესახებ	- 120
წმიდა წიგნების გაფუჭების შესახებ	- 120
ეკლესიისა და სასულიერო პირთა შეურაცხყოფის შესახებ	- 121
უქმობის შესახებ	- 122
თუ რა ასაკიდან განიკითხება აღამიანი ღვთის მიერ	- 123
მამაკაცის და ქალის ერთად ბანაობის აკრძალვის შესახებ	- 123
უძღურთა დაცინვის შესახებ	- 124
ცოდვის შესახებ	- 124
გარდაცვლილთა შესახებ	- 125
აღღვომის დროის განსაზღვრისა და მარხვის შესახებ	- 126
მადლის შესახებ	- 128
სინანულისა, შენდობისა და სასჯელის შესახებ	- 130
ეკლესიიდან განყენებისა და ეკლესიური ცხოვრების შესახებ	- 134
სიგყვათა განმარტება	- 136

კანონი ღვთისმეტყველების და მართლგაიდობლური სარწმუნოების შესახებ

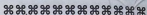
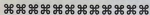
სარწმუნოების სიმბოლო (მრწამსი) *ნიკეის მსოფლიო კრებაზე შეკრებილი 318 მამისა*

გვწამს ერთი ღმერთი მამა, ყოვლისმკაცრობელი, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა შემოქმედი, და ერთი უფალი იესო ქრისტე, ძე ღვთისა მხოლოდშობილი, მამისაგან შობილი, ესე იგი მამის არსებისაგან, ღმერთი ღვთისაგან, ნათელი ნათლისაგან, ღმერთი ჭეშმარიტი, ღვთისაგან ჭეშმარიტისა, შობილი, არა ქმნილი, თანაარსი მამისა, რომლის მიერ ყოველივე შეიქმნა ცაში და ქვეყანაზე, გარდამოსული ჩვენთვის, კაცთათვის და ჩვენი ხსნისათვის განხორციელებული და განკაცებული, წამებული და აღმდგარი მესამე დღეს და ამადღებული ზეცად და მამის მარჯვნივ მჯდომარე, რომელიც კვლავ მოვა ცოცხალთა და მკვდართა განსაკითხავად. და ერთი სულიწმიდა: ხოლო ვინც ამბობს, რომ იყო (ღრო), როცა ძე ღვთისა არ იყო, ან ვითომ დაბადებამდე არ არსებობდა, ვითომ არარსებისაგან იყო, ან ვინც ამბობს, რომ სხვა იმოსგანისაგან ან არსებისაგან შეიქმნა ძე ღვთისა და იგი გარდაქმნადია და ცვალებადი, მათ შეაჩვენებს კათოლიკე და სამოციქულო ეკლესია.

სარწმუნოების სიმბოლო (მრწამსი) კონსტანტინოპოლის II მსოფლიო კრებაზე შეკრებილი 150 წმიდა მამისა

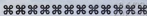
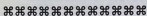
გვწამს ერთი ღმერთი მამა, ყოვლისმპყრობელი, ცისა და მიწის, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა შემოქმედი. და ერთი უფალი იესო ქრისტე, ძე ღვთისა, მხოლოდშობილი, მამისაგან შობილი საუკუნეთა უწინარეს, ნათელი ნათლისაგან, ღმერთი ჭეშმარიტი ღვთისაგან ჭეშმარიტისა, შობილი და არა ქმნილი, თანაარსი მამისა, რომლის მიერ შეიქმნა ყოველივე, ჩვენთვის, ადამიანთათვის და ჩვენი ხსნისათვის გარდამოსული მეციდან, განხორციელებული სულიწმიდისა და მარიამ ქალწულისაგან, და განკაცებული. ჯვარცმული ჩვენთვის პილატე პონტოელის დროს, წამებული და დაფლული და აღმდგარი მესამე დღეს საღვთო წერილის მიხედვით და ამადლებული მეცად და მამის მარჯვენით მჯდომარე, რომელიც კვლავ მოვა ცოცხალთა და მკვდართა განსაკითხავად და რომლის მეუფებას არა აქვს დასასრული და სულიწმიდა, უფალი ცხოველმყოფელი, მამისაგან გამოშავალი, მამასთან და ძესთან ერთად თაყვანსაცემი და სადიდებელი წინასწარმეტყველთა თქმით. და ერთი წმინდა კათოლიკე და სამოციქულო ეკლესია, ვადიარებთ ერთ ნათლისღებას ცოდვათა მისაბრუნებლად. მოველით მკვდართა აღდგომას და ცხოვრებას მოშავად საუკუნეებში. ამინ!

ლოგოატი

IV მსოფლიო ქალკელონის კრებაზე შეკრებილი 630 წმიდა მამისა *ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს ერთ სახეში ორი ბუნების შესახებ*

ღვთაებრივ მამათა მიმღევარნი ჩვენ, ყველანი ერთხმად გასწავლით ერთი და იმავე ძის, ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს სრულყოფილი ღვთაებრიობისა და სრულყოფილი კაცობის აღიარებას: ჭეშმარიტი ღმერთისა და ჭეშმარიტი კაცისა, იგივე სულისა და ხორცისაგან. მამის თანაარსისა ღვთაებრიობით და ჩვენი თანაარსისა კაცობით. ყველაფრით ჩვენი მსგავსისა ცოცდის გარდა. შობილისა საუკუნეთა უწინარეს მამისაგან, როგორც ღვთისა და უკანასკნელ ეამს კი, ჩვენი ხსნისათვის მარიამ ქალწული ღვთისმშობლისაგან, როგორც კაცისა. (ვაღიარებთ) ერთსა და იმავე ქრისტეს, ღვთის ძეს, მხოლოდმობილს, ორი ბუნებისაგან შემდგარს, შეურწყმელად, შეუცვლელად, განუყოფელად, განუყრელად შესაცნობს (ორი ბუნება არაურით განირჩევა არსებული შეერთების გამო. ერთ სახესა და ერთ იპოსტასსი გაერთიანებული ინარჩუნებს თითოეული ბუნების თვისებას). არა ორ სახედ განკვეთილს ან განყოფილს, არამედ ერთსა და იმავე ძეს და მხოლოდმობილ ღმერთს, სიტყვას, უფალს იესო

ქრისტეს, როგორც ძველად წინასწარმეტყველებდნენ მის შესახებ, როგორც თვით უფალი იესო ქრისტე გვასწავლის და როგორც გაღმთგვეცემს ჩვენი მამების სიმბოლო.

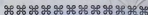
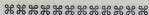
ლოგოტი

კონსტანტინეპოლის VI მსოფლიო კრებაზე
შეკრებილი 170 წმიდა მამისა

*ჩვენს უფალ იესო ქრისტეში ორი ნებისა და ორი
ქმედების შესახებ*

ორ ბუნებრივ ნებას ან სურვილს მასში და ორ ბუნებრივ ქმედებას განუმორებლად, განუყოფლად, შეურწყმელად ჩვენი წმინდა მამების მოძღვრების თანახმად ასევე ექადაგებთ: ორი ბუნებრივი ნება არ არის ურთიერთსაწინააღმდეგო, დაე, ნურც იქნება, როგორც უკეთური ეროტიკოსები ამბობენ, მაგრამ მისი ადამიანური ნება მიჰყვება და არ ეწინააღმდეგება და არ ებრძვის, არამედ ექვემდებარება მის ღვთაებრივ და ყოვლის შემძლე ნებას.

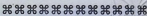
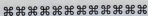

ლოგოტი

ნიკიის VII მსოფლიო კრებაზე შეკრებილი 367 წმიდა მამისა ხატოთა თაყვანისცემის შესახებ

ვიცავთ წერილობით ან დაუწერლად ჩვენთვის დადგენილ არა ახალშემოსულ საეკლესიო გადმოცემებს. მათთან ერთად, არის ხატი, ფერწერული გამოსახულება, რომელიც სახარების ქადაგებებს თხრობებს უთანხმებს და ჩვენ მიერ ღვთის სიტყვის განხორციელებას არა წარმოსახვით, არამედ ჭეშმარიტ რწმუნებას და მსგავს სარგებლობას ემსახურება. ამრიგად, რადგან ერთი მეორესეუ უთითებს, უეჭველად ერთი მეორეს განმარტავს. ამით, რაც არსებობს, როგორც სამეუფეო გზით მავალნი და ჩვენი წმიდა მამების ღვთისმეტყველი მოძღვრების და კათოლიკე ეკლესიის (ვიცით, რომ ეს არის მასში მცხოვრები წმიდა სულისგან) გადმოცემის მიმდევარნი, სრული ჭეშმარიტებით და გულმოდგინე განხილვის შედეგად, განუხამდვრავთ: პატიოსანი და ცხოველმყოფელი ჯერის გამოსახულების მსგავსად, წესია ღვთის წმიდა ეკლესიებში, წმიდა ჭურჭელზე, სამოსელზე, კვლებზე, ფიცრებზე, სახლებში და გზებზე პატიოსანი და წმიდა ხატები იყოს საღებავებით დახატული, ქვაში გამოკვეთილი და სხვა ამისათვის გამოსადეგი ნივთიერებით შექმნილი, როგორც ჩვენი

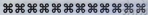
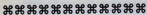

დავამტკიცებთ, ვიზიარებთ რა ღვთისმეტყველთა ნათქვამს სული-
წმიდის აღსარების გამო. ბილწი მაკელონიოსი, ჭეშმარიტების მასზე
უფრო დიდ მტრებთან ერთად, განკვეთს, როგორც თავხედობით
მეუფების გაყოფის ავანაკურად შემომღებელი, იმ მიზნით, რომ არას-
რულყოფილი ყოფილიყო ჩვენი იმედის საიდუმლო.

ჭეშმარიტების ამ საძაგელ მოწინააღმდეგესთან ერთად,
დასაჯეს უკეთურების ბოროტი მესაიდუმლე აპოლინარი, რომელმაც
უფალი უგონებო ხორცის მიმღებად იქადაგა, რითაც ჩვენი ამიერი
გადარჩენა არასრულყოფილად დასახა.

აგრეთვე, ქალაქ ეფესოში ჩვენი მეფის თეოდოსი არკადის ძის
დროს შეკრებილი ღვთივმემოსილი ჩვენი ორასი მამის მიერ დად-
ებულ მოძღვრებებს, როგორც კეთილმსახურების დაურღვეველ სიმტ-
კიცეს, ვამტკიცებთ და უფალს ერთ ქრისტედ – ღვთის ძედ ვქადაგებთ
განხორციელების შემდეგაც და მის უთესლოდ მშობელს, უხრწნელს
და მარადის ქალწულს საკუთარ და ჭეშმარიტ ღვთისმშობლად
ვადიარებთ და ცბიერი ნესტორის ერესს, როგორც საღვთო ნაწილის-
აგან უცხოქმნილს, უარყოფთ, რადგან იგი ამტკიცებს ცალკე კაცად
და ცალკე ღმერთად ერთსა და იმავე ქრისტეს და ამგვარად ურიაებრ
ბოროტად მადიდებლობას განაახლებს.

ამასთანავე, მართლმადიდებლური ძეგლისწერა დაამტკიცა
ქალკედონში ჩვენი მეფის მარკიანეს დროს ექვსას ოცდაათმა
ღვთიუწავლულმა მამამ, რომლებმაც ერთი ქრისტე – ძე ღვთისა, ორ
ბუნებაში შემოკრებილი და ორი ბუნებით დიდებული ხმაამაღლა

საღვთო კანონების დაცვის აუცილებლობის შესახებ

სამღვდელთა განწესებანი და წმიდა კანონები წარმოადგენენ დამოწმებასა და გზა-მკვლევს იმათთვის, ვინც სამღვდელთა პატივის წილხედობილია. მათ სიხარულით შევიწყნარებთ ჩვენც, ღვთისმოსავ დავითთან ერთად ვუგალობთ ღმერთს და ვამბობთ: „შენი მცნებების გზაზე სიარული, დიდი სიმდიდრეა (ფსალმუნთა 118,14)“. და „ამენე შენი მცნებების სიმაღლეს უკუნისამდე. გამაგებინე და მაცხოვრე მე“ (ფსალმუნთა 118,138,144). წინასწარმეტყველის ხმა უკუნისამდე გვამცნობს ჩვენ, რომ დავიცვათ ღვთის მცნებანი, ვიცხოვროთ მათ შესაბამისად და ამით ხსნა შოვიპოვოთ, რადგანაც ისინი უცვლელნი და შეურყეველნი არიან. ღვთის მხილველი დიდი მოსეც ასე ამბობს: „მათ (ღვთის მცნებებს) არც უნდა მიემატოს რაიმე, არც უნდა დააკლდეს“ (სჯულის კანონი 12,32). საღვთო მოციქული პეტრე, რომელსაც ემყარებოდა ეს მცნებები, ამბობს: „ანგელოსიე კი თუ ის გახარებს თქვენ - რაიმეს, გარდა იმისა, რაც უკვე გეხარათ და მიგიღიათ (ღვთის მცნებებს სახით), შეჩვენებულ იყოს“ (გალატელთა 1,8). ეს უკვე ასეა ნამცნები ჩვენთვის. გავიხაროთ ამით, როგორც დიდძალ ტყვეთა ხელში ჩამგდებმა. მხიარულებით განმტკიცდებით საღვთო კანონებში

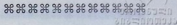
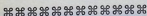
და ყოველმხრივ შეურყეველად განვამტკიცებთ იმ კანონების განწესებას, რომლებიც დასხმულნი არიან სულის საყვირთა, ყოვლადქებულ მოციქულთა, წმიდა მსოფლიო კრებებისა, განჩინებების დაღგენისათვის შეკრებილი ადგილობრივი კრებებისა და წმიდა მამების მიერ, ვინაიდან, ერთი და იმავე სულის მიერ იყვნენ ყველა ისინი განათლებულნი და დაადგინეს, რაც უმჯობესი იყო. ვინც მათ შეაჩვენეს, ჩვენც შევაჩვენებთ, ვინც განკვეთეს - ჩვენც განკვეთთ, ვინც უზიარებელი ყვეს - უზიარებულ ვყოთ, ვინც განაკანონეს - ჩვენც, აგრეთვე, განვაკანონებთ მათ, რადგანაც „თქვენი გზა იყოს არა ვერცხლისმოყვარეობით, იყავით კმაყოფილნი იმით, რაც გაქვთო“ (ებრაელთა 13,5), ამკარად ამბობს მესამე ცამდე აღწეული და გამოუთქმელ სიგყვათა მსმენელი საღვთო მოციქული პავლე.

ნიკეის VII მსოფლიო კრების I კანონი.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ხელდასხმის შესახებ

თუ ვინმეს თვალთ აკლდეს, ან უეხები ჰქონდეს დამიანებული, მაგრამ ღირსი იყოს სასულიერო წოდების, გახდეს

სასულიერო პირი, რადგან კაცს ბიწიანად აქცევს არა ხორციელი ნაკლი, არამედ სულის ჭკუჭვი.

წმიდა მოციქულთა კრების 77-ე კანონი.

ნათლისღების შემდეგ ორჯერ ქორწინებულს ან ხარკის მომყვანს აღარ შეუძლია გახდეს ეპისკოპოსი, ან ხელდასხმულ იქნეს მღვდლად, დიაკვნად ან სხვა სამღვდლო დასისაგანად.

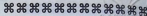
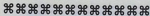
წმიდა მოციქულთა კრების მე-17 კანონი.

იმას, ვინც შეირთავს ქვრივს, განტევებულს (განმორებულს), მეძავს, მხევალს (მონაქალს), ან მსახიობს, არა აქვს უფლება გახდეს სამღვდლო დასის წევრი.

წმიდა მოციქულთა კრების მე-18 კანონი.

თუ ვინმემ შეუსწავლელ-გამოუძიებლად მიიღოს მღვდლობის პატივი და გამოკითხვა-გამოძიების შემდეგ აღიაროს თავისი ცოდვები და აღიაროს, რომ კანონის დარღვევით მოხდა მისი ხელდასხმა, ასეთებს კანონი არ შეიწყნარებს, რადგან კათოლიკე ეკლესია უნაკლოს ეძებს.

ნიკეის პირველი მსოფლიო კრების მე-9 კანონი.

შემწირველნი, რაც მხილველების გაკვირვებასა და მიზღის მიზგში ხდება. ისინი კი, არამცთუ თვითონ არ ნანობენ ღვთისათვის ერთხელ შეწირულზე თავისი უფლებების გავრცელებას, არამედ, სხვებისათვის მიცემასაც არ ერიდებიან. ამის გამო, წმიდა კრებამ განსაზღვრა, რომ არავის არ უნდა პქონდეს მონასტრის ამენების უფლება, თუ ამას არ გაიგებს და ნებას არ დართავს იმ ადგილების ეპისკოპოსი. ხოლო თუ ეპისკოპოსი თანახმა იქნება და ამის გაკეთებას ბრძანებს, უნდა წარმოთქვას დაწესებული ლოცვა, როგორც პირველთა მიერ ღვთისმოყვარეობით არის დაკანონებული. მაშინდა უნდა ამენდეს მონასტერი და ყველაფერი, რაც მისთვის არის შეწირული, ქონება თუ ფული, მონასტერთან ერთად, ჩაწერილი უნდა იქნას აღწერის წიგნში, რომელიც ინახება საეპისკოპოსო ეკლესიის საცაევში. შემწირველსა და მშენებელს არა აქვთ უფლება ეპისკოპოსის ნებართვის გარეშე, თავისი თავი ან თავის ნაცვლად სხვა ვინმე დაადგინოს მონასტრის წინამძღვრად, ვინაიდან თუ კი კაცი ვინმეს საჩუქრად მისცემს რაიმეს და მისი მფლობელი აღარ შეუძლია იყოს, მით უმეტეს ვეღარ იქნება იგი იმის მფლობელი, რაც მიართვა და შესწირა ღმერთს.

კონსტანტინოპოლის წმიდა მოციქულთა ტაძარში შეკრებილი ორგზის წმიდა დიდი კრების I კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

ეკლესიაში ჭამა, ქეიფი, საწოლის გამლა და ძმური სიყვარულის გრაჰემის (ალაჰის) გადახდა არ შეიძლება.

VII მსოფლიო კრების 74-ე კანონი, კართაგენის 42-ე კანონი.

* * *

ქალს, დედობრივი წესის დროს, ღვთის გაძარში შესვლასა და ზიარების მიღების უფლება არა აქვს.

დიონისე ალექსანდრიელის მე-2 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

საეკლესიო ნივთების შესახებ

წმიდა კრებამ განსაზღვრა, რომ ვინც წმიდა ბარძიშს, ფეშხუმს, მარწუხს (საზიარებელ კოვზს), საკურთხეელის სამღვდლო შესამოსელს, პერექელს, ანუ ცას, ან საკურთხეელის შიგნით სამსახურებელ ყოველგვარ, წმიდა ჭურჭელს ან შესამოსელს თავისი სარგებლობისათვის მიიგაცებს ან სიწმიდეთა გარდა სხვა რამისათვის იხმარს, ის უნდა დაისაჯოს სრული განკვეთით, ვინაიდან ერთი მათგანი სიწმიდეთმკრეხელობაა, ხოლო მეორე - შეგინება. ვინც საკურთხეელის გარეთ მყოფ საეკლესიო ჭურჭელს ან ნაქსოვს სიწმიდეთა გარდა თავისთვის ან სხვისთვის მოიხმარს,

საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის კანონი

მათ კანონი უზიარებლობით დასჯის და ჩვენც, მასთან ერთად, უზიარებულეყოთ, ხოლო მთლიანად მიმტაცებლებს სიწმიდეთა მკრეხელთა კანონით და სასჯელით განსჯის.

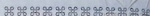
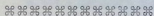
კონსტანტინოპოლის ორგმის დიდი კრების მე-10 კანონი.

საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის კანონი

ლოცვისა და გალობის შესახებ

ლოცვა აღასრულეთ განთიადისას, სამზე, ექვსზე და ცხრაზე. მწუხრის დროს (დღე-ღამის გასაყარზე) და მამლის ყვილის დროს, განთიადისას იმიტომ, რომ განგვანათლა ჩვენ უჟალმა, ღამის უკუმტლებმა და დღის მომყვანმა. სამ საათზე იმიტომ, რომ ამ დროს მიიღო უჟალმა პილატესაგან განაჩენი. ექვსზე იმიტომ, რომ მაშინ ჯვარს ეცვა ქრისტე. ცხრაზე იმიტომ, რომ ამ დროს ყველა შემრწუნებული იყო მეუფე ქრისტეს ჯვარცმისა და ბოროტმსახური ურიების კაღნიერების გამო და ვეღარ ითმენდნენ უჟლის გინებას. მწუხრისას (დღე-ღამის გასაყარზე) იმიტომ, რომ მაღლობა ვუთხრათ უჟალს, ღამე რომ მოგეცა ყოველდღიური მრომის შემდეგ მოსასვენებლად. მამლის ყვილის დროს იმიტომ, რომ ეს არის დღის მოსელისა და ნათელის გამოჩენის მახარობელი.

წმიდა მოციქულთა პეტრეს და პავლეს მე-8 კანონი.

თუ ეკლესია ურწმუნოებს უპყრიათ და იქ მისვლა არ შეიძლება, სახლში შეკრიბე, პოი, ეპისკოპოსო. მრევლი, რომ კეთილშესახური არ შევიდეს ბოროტმსახურთა შესაკრებელმა, რადგან ადგილი კი არ განწმენდს კაცს, არამედ კაცი ადგილს.

წმიდა მოციქულთა პეტრეს და პავლეს მე-9 კანონი.

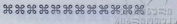
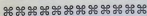
თუ უღმერთობებმა დაიპყრონ ადგილი, გაიქცევი შინ, რადგან მათ შეაგინეს იგი. როგორც ღირსეულნი განწმენდნენ სამღვდელთა პირებს, ასევე, ბილწები შებილწავენ.

წმიდა მოციქულთა პეტრეს და პავლეს მე-10 კანონი.

თუ ერთად შეკრების შესაძლებლობა არ იყოს სახლში და არც ეკლესიაში, თითოეულმა ილოცოს, იკითხოს, იგალობოს თავისთვის, ან ორმა ან სამმა ერთად, რადგან უფალი ამბობს: „სადაცა იყვნენ ორნი ან სამნი შეკრებილნი სახელისა ჩემისათვის, მუნ ვარ მე შორისა მათსა“ (მათე, 18, 20).

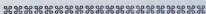
წმიდა მოციქულთა პეტრეს და პავლეს მე-11 კანონი.

დაღვენილი მგალობლების გარდა, რომლებიც აღიან

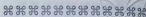
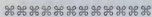
ამბიონზე და გალობენ ღიფთერით, სხვა ვინმეს უფლება არ აქვს ეკლესიაში იგალობოს.

ლაოლიკის კრების მე-15 კანონი.

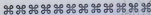
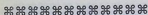

დაუწერელი კანონების ზეპირად გადმოცემის შესახებ

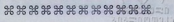
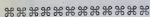
ეკლესიაში დაყული სჯული და ქადაგებები ზოგი წერილობით მოცემული მოძღვრების სახით გვაქვს, ხოლო ზოგი მიღებული გვაქვს მოციქულთაგან, საიდუმლოდ გადმოცემული. ამათგან ორივეს ერთი და იგივე ძალა აქვს კეთილმსახურებისათვის და ამას არავინ არ თვლის საკამათოდ, ვისაც საეკლესიო განწესებათა ცოცხალდენი ცოდნა მაინც აქვს. თუ დაუწერელი წესების ღარღვევას მივყოფთ ხელს, ვითომცდა იმიტომ, რომ მათ არა აქვთ ღიდი ძალა, ამით თავს ვავენებთ თვით სახარების არაჯეროვანი ვაგებით, ჩვენი ქადაგება შეიკვეცება და მხოლოდ სახელწოდებალა შეგვრჩება. თავდაპირველად ვახსენებ პირველსა და საერთოს: მორწმუნეების მიერ ჯერის სასწაულის გამოსახვა ჩვენი უფლის ისეო ქრისტეს სახელის მიმართ ვინ გვასწაულა წერილობით? ლოცვის დროს აღმოსაფლეთის მხარეს თაყვანისცემა რომელმა წიგნმა გვაუწყა

ჩვენ? მაღლობის (ეექჟარისტიის) პურის ან სასმელის კურთხევის დროს სათქმელად რომელმა წმიდანმა დაგვიტოვა ჩვენ წერილობით რაიმე? არც მხოლოდ იმით დაეკმაყოფილებით, რაც მოიხსენიეს მოციქულებმა ან სახარებაში, არამედ, მათზე ადრე და მათ შემდეგაც ვახსენებთ სხვა რამ მრავალსაც, როგორც საიდუმლოს მიმართ დიდი ძალის მქონეს. ეს კი მიღებული გვაქვს დაუწერელი მოძღვრებისაგან, ხოლო ვაკურთხებთ, აგრეთვე, ნათლისღების წყალს და ცხების ზეთს და ვლოცულობთ ნათლისღებებელზე, რომელი წერილობითი გადმოცემისაგან მიგვიღია ეს? განა დაფარული და საიდუმლო უწყეშისაგან, არა? ხოლო თუ რა არის ზეთის ცხება, რომელმა დაწერილმა სიტყვამ გვახწავლა? საიდან არის კაცთა სამჯერადი ჩაყოფა წყალში ნათლისღების დროს? ამის გარდა სხვა რამდენი რამ არის ნათლისღების დროს საგანისაგან და მისი ანგელოზებისაგან განმორება რომელი წერილიდან არის? განა არ არის ეს გაუმხელელი და უთქმელი მოძღვრებიდან, რომელიც მიუწვდომელია დაწერილებითი გამოძიებისა და გამოკვლევისათვის და რომლებიც საიდუმლოდ შეინახეს ჩვენმა მამებმა, ღვთის საიდუმლოთა დემილით შენახვაში განსწავლულებმა? როგორ შეუფერებოდა ამ მოძღვრების გაცხადება და წერილობითი გამხელა იმათ, ვინც განუსწავლელია საიდუმლოში და მისი შეხედვის უფლებაც კი არა აქვს, რადგანაც იმათთვის, ვინც შიარებული არ არის საიდუმლოს და უფლებაც არა აქვს შეხედოს მას, რამდენად შესაფერისია მოძღვრებით გაცხადება და წერილობით გამხელა? და ასე შემდეგ

რადგანაც დაუწერელი გადმოცემის სიტყვად სარწმუნოებითი სჯულის (დოგმატის) ცოდნა არ არის დადებული სასწავლებლად, იგი ადვილად შეიძლება შეურაცხსაყოფელი გახდეს მრავალთაგან, ჩვეულების გამო, რადგანაც სხვა არის სარწმუნოებითი კანონის (დოგმატი, სჯული) და სხვა - ქადაგება. სარწმუნოებითი სჯულნი (დოგმატები) დაფარულნი არიან, ხოლო ქადაგებები - გამხელილნი. დუმილისა და შეფარვით თქმის სახედ იყენებს წმიდა წერილი ძნელად მისაწვდომობას და იმას, რომ სარწმუნოებითი სჯულის (დოგმატის) აზრი არ არის ადვილად მისახვედრი მკითხველთათვის შათდა სასარგებლოდ. ამის გამო ყველანი ვუცქერით აღმოსავლეთს ლოცვის დროს, მაგრამ ცოტამ ვიცით, რომ ჩვენ პირველ მამულს, სამოთხეს, ვეძიებთ, რომელიც შექმნა ღმერთმა ედემში აღმოსავლეთით (შედარება შესაქმის 2,8) და სწორად მდგომარენი აღვასრულებთ ღღის ლოცვებს. ამის მიზეზი კი ყველამ არ ვიცით: ლოცვების დროს სწორად ღვთობით არა მხოლოდ როგორც ქრისტესთან ერთად აღმდგარნი და ზეცის მაძიებელნი აღდგომის დღეს ჩვენთვის მოცემულ მადლს გავახსენებთ ჩვენს თავს, არამედ ამით ეს ღღე გვესახება მომავალი უსასრულობის ხატად. ამის გამო ღღეების დასაწყისად დაწესებული ეს ღღე მოსესთანაც იწოდება არა პირველად, არამედ ერთად (ერთშაბათი), რადგანაც „იყო მწუხრი - ამბობს - და იყო განთიად ღღე ერთი“ (შესაქმის 1,5), რადგანაც როგორც ერთი და იგივე ღღე მოიქცევა იგი მრავალჯერ და ამის გამო ერთია ის და, იმავე დროს, მერვეც, ნამდვილად ერთი და ჭეშმარიტი მერვე ღღე, რომელიც მეფსალმუნებაც მოიხსე-

საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება

მიხედვით ვინათლებით, ასევე, გვმართებს გვწამდეს, რომ უეჭველად ნათლისღების მსგავს აღსარებას ვადიარებთ. ამიგომ ნება უნდა მოგვეცეს ჩვენ, რომ სარწმუნოების აღსარებას ამავე წესით შესაფერისი დიდება მივცეთ. ხოლო თუ დიდებისმეტყველების ამ სახეს გვერდს უვლიან, ეს იმიგომ, რომ იგი დაუწერელია. მაშინ წარმოგვიდგინონ ჩვენ წერილობითი მტკიცება სარწმუნოების აღსარებისა და სხვა საკითხების შესახებ, რომლებიც აღვრიცხეთ.

მაშასადამე, ამდენი და ასეთი ძალის მქონე კეთილ მსახურების საიდუმლო მოცემული გვაქვს დაუწერლად. განა არ უნდა მოგვეცეს ნება, რომ გვექონდეს შამათაგან ჩვენამდე მოღწეული გადმოცემა, რაც ვნახეთ დაუზიანებელ ეკლესიებში შემორჩენილი. ეს არ არის გამოგონილი ჩვეულებით დამტკიცებული და მას შეუძლია არა მცირე ძალისა და სისრულის მინიჭება საიდუმლოსათვის.

ბახილი დიდი ნეგარი ამჟღავნებსაღმა მიწერილი წიგნის

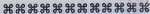
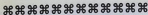
27-ე თავიდან სულიწმიდის შესახებ

კანონიკურად აღიარებული წიგნების შესახებ

თქვენთვის ყველასათვის, სამღვდლოებისათვისაც და ერის-
კაცობათვისაც იყოს ძველი აღთქმის შემდეგი საღვთო წიგნები: ხუთი
მოსესი - დაბადება, გამოსვლათა, ლევიტელთა, რიცხვთა, მეორე
ხჯულისა. ისთ ნავეს ძისა - ერთი, მსაჯულთა - ერთი, რუთისა -
ერთი, მეფეთა - ოთხი, ნემტთა - ორი, უზრასი - ორი, ესთერისი -
ერთი, მაკაბელთა - სამი, იობისა - ერთი, საფსალმინე - ერთი,
ხოლომონისა - სამი, იგაენი, ეკლესიასტე, ქებათა-ქება, თორმეტი
წინასწარმეტყველისა: ესაიასი - ერთი, იერემიასი - ერთი, ეზეკიელის
- ერთი, დანიელის - ერთი. ამათ გარდა შეისწავლეთ თქვენ
და ასწავლეთ თქვენს ახალგაზრდებსაც მრავალსწავლული შირა-
ქის სიბრძნე. ჩვენი წიგნები, ე.ი. ახალი აღთქმის წიგნებია: ოთხი
სახარება: მათეისი, მარკომისი, ლუკასი და იოანესი, პავლეს თოთხ-
მეტი ეპისტოლე, პეტრეს ორი ეპისტოლე, იოანეს - სამი, იაკობისა
ერთი, იუდასი - ერთი, კლიმენტის ეპისტოლე - ორი და ეპისკო-
პოსთათვის განწესებული კლიმენტის მიერ რვა წიგნში აღწერილი,
რომლებიც ყველას მსჯელობის საგანი არ უნდა გახდეს მათში
შესულ საიდუმლოთა გამო და მოციქულთა საქმენი. ეს კანონები
განწესებულია ჩვენ მიერ თქვენთვის, ო, ეპისკოპოსნო, ხოლო
თქვენ თუ ამას დაიცავთ, ცხონდებით და მშვიდობა გექნებათ,
ხოლო თუ ეურჩებით, დაიგანჯებით და მუდმივი ბრძოლა

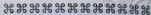
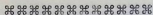
გექნებათ ერთმანეთში და ურჩების შესაფერისი სასჯელიც დაგედუ-
ბათ. ერთმა ღმერთმა, სამარადისოშ და ყველას დამბადებელმა
მშვიდობის მიერ გაგაძლიეროთ თქვენ ყველანი სულიწმიდით და
განგამტკიცოთ ყველა კეთილი საქმის მიმართ სწორად, ბრალის
გარეშე, უბიწოდ და ღირსი გაგხადოთ საუკუნო ცხოვრებისა
ჩვენთან ერთად მისი საყვარელი ძის, ჩვენი მაცხოვრის იესო
ქრისტეს შუამდგომლობით, რომელთანაც არის დიდება ყოველთა
უზენაეს ღმერთთან, მამასთან ერთად ნუგემინის მცემელი
სულიწმიდითურთ, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ!

მოციქულთა კრების 85-ე კანონი.

* * *

ეკლესიაში წაკითხული უნდა იქნას მხოლოდ კანონ-
იკური, საყოველთაოდ მიღებული წიგნები.

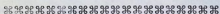
კანონის მიერ მოხსენიებულ წიგნთა გარდა, ეკლესიაში არ
უნდა იკითხებოდეს არაფერი საღვთო წერილის სახელით. კანო-
ნის მიერ მოხსენიებული წიგნებია შემდეგი: დაბადება,
გამოსვლათა, ლევიტელთა, რიცხვთა, მეორე სჯულისა. იესო ნაფსი,
მსაჯულთა, მეფეთა ოთხი წიგნი, ნემტთა ორი წიგნი, იობის წიგნი,
ფსალმუნი, სოლომონის სამი წიგნი, წინასწარმეტყველთა თორმეტი
წიგნი: ესაი, იერემია, ემიეკელი, დანიელი, ტობია, ივლითი, ესთე-
რი და ეზდრას ორი წიგნი.

გვ. 11

ახალი აღთქმის წიგნებია: ოთხი სახარება, მოციქულთა საქმის წიგნი ერთი, პავლეს თოთხმეტი ეპისტოლე, პეტრეს ორი ეპისტოლე. იოანე მოციქულის - სამი, იაკობ მოციქულის - ერთი, იუდა მოციქულის - ერთი, იოანეს გამოცხადება - ერთი წიგნი. ჩვენს მზასა და თანამწირველს ვინიჟანტეს და იმ მხარის სხვა ეპისტოპოსებსაც ეუწყოს ეს წინამდებარე კანონის დასამტკიცებლად, ვინაიდან ეს (წიგნები) მივიღოთ მამათავან ეკლესიაში საკითხავად.

კართაგენის ადგილობრივი კრების 24-ე კანონი.

ფსალმუნებისა და წიგნის მკითხველთა შესახებ

ნურავის მიეცემა უფლება სამღვდლო დასში დაწესებულთა წესისამებრ საღვთო სიგევის ქადაგებისა ერისათვის, თუ სამღვდლო აღკვეცა და კანონებრივი კურთხევა არ მიეღოს თავისი მწვემისიგან. თუ ვინმე გაბედავს ამ კანონის საწინააღმდეგო ქმედებას, უზიარებელი იყოს.

VI მსოფლიო კრების 33-ე კანონი.

რომლებიც ეკლესიაში ლოცვისა და გალობისთვის

იკრიბებიან, ნუ ხმაურობენ უწესოდ და თავს ნუ აიძულებენ, რომ იყვირონ. ნურც იტყვიან რაიმეს ისეთს, რაც არ შეეფერება და შეესაბამება ეკლესიას, არამედ იღვეს მოკრძალებით და ღმობიერებით. ლოცვას უარული საქმეების შედამხედველს, ღმერთს უნდა შესწირავდნენ, რადგან „განკრძალულ იყვნითო“ (ლევიტელთა 15,31) - ისრაელის ძეთ ასწავლიდა საღვთო სიციყვა.

VI მსოფლიო კრების 75-ე კანონი.

საღმრთო წერილი ახსნილი და განმარტებული უნდა იყოს წმიდა მამათა ნაწერებიდან შეთანხმებით.

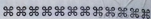
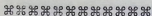
VI მსოფლიო კრების მე-19 კანონი.

ყველა ქრისტიანი, განსაკუთრებით მღვდელმსახური, განსწავლულ უნდა იყვნენ საღვთო წერილში.

VII მსოფლიო კრების მე-2 კანონი.

საღმრთო წერილის წინააღმდეგნი არავინ გადარჩენილა ღმრთისაგან დაუსჯელი.

კართაგენის კრების მე-5 კანონი.

წიგნის მკითხველმა უნდა მიიღოს ხელდასხმა.

VII მსოფლიო კრების მე-14 კანონი.

წიგნის მკითხველმა სრულწლოვანმა ან უნდა იქორწინოს, ან უნდა დასდოს ქალწულობის აღთქმა.

მოციქულთა კრების 26-ე, VI კრების მე-6, კართაგენის კრების მე-16 კანონები.

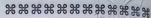
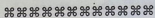
წიგნის მკითხველი, რომელიც ქორწინებამდე შეუერთდება დანიშნულს, მსახურებისაგან განყენებული უნდა იყვეს ერთი წლით და შემდეგ იქნება წიგნისმკითხველად, მაგრამ ხარისხი აღარ მიემატება.

ბასილი დიდის მე-19 კანონი.

თუ მგალობელი დაიწყებს თამაშსა და ღვინის სმას და ამას თავს არ დაანებებს, იგი უნდა დაისაჯოს უშიარებლობით.

მოციქულთა კრების 43-ე კანონი.

მორწმუნე, რომელიც ეკლესიაში ღოცვის დასრულებას და
შეიარებას არ ელოდება, უშეიარებლობით იხჯება.

მოციქულთა კრების მე-9 კანონი

ყველამ, ვინც მიდის ამ ქვეყნიდან, უნდა მიიღოს შეიარება.

I მსოფლიო კრების მე-13, კართაგენის მე-
გრიგოლ ნოსელის 1-ლი და მე-4 კანონები

ქმარი და ცოლი, რომლებსაც ერთად ეძინათ, ნუ მიიღებენ
შეიარებას.

ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-5 კანონი

ქალი, რომელსაც დედათა წესი აქვს, არ უნდა ეშეიაროს.

ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-7, დიონისე
ალექსანდრიელის მე-2 კანონები

თუ ეშმაკისაგან შეპყრობილი მორწმუნე არ აგინებს საიდუმ-
ლოს, იგი შეიძლება დროგამოშვებით ეშეიაროს.

ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-3 კანონი

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

თუ სიმმარში შემცოდეს სურს ზიარების მიღება და მას სატანა გამოცდის იმ მიზნით, რომ ჩამოაშოროს ზიარებას, იგი უნდა ეზიაროს.

დიონისე ალექსანდრიელის შუ-4, გამოთე
ალექსანდრიელის შუ-12 კანონები.

ის, ვინც თელის, რომ არ შეიძლება ზიარების მიღება დაქორწინებული მღვდლისაგან, შეჩვენებული უნდა იყოს.

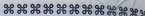
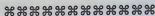
ლაოდიკიის მე-2 კანონი.

განყენებული, რომელიც სასოწარკვეთის გამო ზიარების ღირსი გახდება, განკურნების შემთხვევაში, ისევ უნდა დარჩეს სინანულის იმავე საფეხურზე, რომელზეც იყო.

I მსოფლიოს კრების მე-13, გრიგოლ ნოსელის მე-5 კანონები.

გარდაცვლილის ზიარება არ შეიძლება.

VI მსოფლიოს კრების 83-ე კანონი.

ერისკაცს, რომელსაც არ აიძულებდეს რაიმე გაჭირვებას ან მარცხიანი საქმე, მრავალი დღის განმავლობაში დააკლდეს ეკლესიას, სამი კვირის ან სამი შვიდეულის (კვირის) განმავლობაში არ მოვიდეს ეკლესიაში, ზიარების უფლება არ მიეცეს.

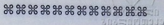
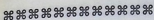
VI მსოფლიო კრების მე-80 კანონი

* * *

თუ ვინმე ილოცებს უზიარებელთან ერთად, თუნდაც სახლში, ისიც უზიარებლობით უნდა დაისაჯოს.

კართაგენის 33-ე კანონი

კათაკმეველობისა და ნათლისღების შესახებ

მოსანათლად განმზადებულებს მართებს სარწმუნოების შესწავლა და შეიღეულის (კვირის) მეხუთე დღეს მოთხრობა ეპისკოპოსისა ან მღვდლისთვის.

ლაოდიკიის კრების 46-ე, VI მსოფლიო კრების 78-ე კანონები.

კათაკმეველი არ ისჯება იმისათვის, რაც ჩაუდენია კათაკმეველობამდე.

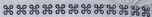
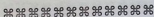
ბასილი დიდის მე-20 კანონი.

მაგრამ თუ კათაკმეველი შესცოდავს, ის ისჯება ეპიტიმიით.

I მსოფლიო კრების მე-14, ნეოკესარიის კრების მე-5 კანონები.

თუ კათაკმეველი ყრმა, ან არასრულწლოვანი, უცოდინარობით ეზიარება საიდუმლოს, იგი უნდა მოინათლოს.

გიმთოე აღექსანდრიელის I კანონი.

საქართველოს
სამართლებრივი
სისტემა

კათაკმეველი, რომელიც სნეულების დროს გონს დაკარგავს, შეიძლება მოინათლოს, თუ ბოროტი სულით არ არის შეპყრობილი.

ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-4 კანონი.

* * *

ქალი არ შეიძლება მოინათლოს მანამ, სანამ დედათა წესისაგან არ განიწმინდება.

ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-6 კანონი.

* * *

კათაკმეველმა არ შეიძლება ჭამოს მსხვერპლის შესაწირავისაგან.

თეოფილე ალექსანდრიელის მე-8 კანონი.

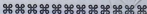
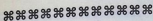
* * *

ცოდვის გამო ეპიტიმით დასჯილი კათაკმეველი სიკვდილის წინ უნდა მოინათლოს და წმიდა საიდუმლოს ეზიაროს.

კირილე ალექსანდრიელის მე-4 კანონი.

* * *

სნეულებაში ნათელდებულებს და მერე გამოჯანმრთელებულებს მართებთ სარწმუნოების შესწავლა და ცოდნით

აღკურნა, რომ საღვრთო საჩუქრის ღირსნი გახდნენ.

ლაოლიკის კრების 47-ე კანონი.

მამათა კანონებრივი წესის მიყოლით ვადგენთ: ჩვილები, რომლებსაც არ ჰყავთ მტკიცე და ზედმიწევნით მცოდნე მოწმეები, რომლებიც დაამოწმებენ, რომ ისინი ნამდვილად ნათელდებულნი არიან და თვითონაც არ შეუძლიათ პასუხი გასცენ უასაკობის გამო, რომ მიღებული აქვთ ნათელი, ყოველ მიზეზგარეშე უნდა მონათლონ, რადგან შესაძლებელია ამგვარად ისინი მოუნათლავი დარჩნენ.

VI მსოფლიო კრების 84-ე, კართაგენის კრების 72-ე კანონები.

გარდაცვალებულთა გვამებს სიწმიდის შიარება არ მიეცემათ, რადგან წმიდა წერილში წერია: „მიიღეთ“, „ჰამეთ“ (მათე 26, 26), გარდაცვალებულს კი, არც მიღება შეუძლია და არც ჰამა, ასევე არც ნათელი უნდა ეცეს მკვდარს.

კართაგენის კრების მე-18 კანონი.

ის, ვინც მონათულამდე კერპს მსხვერპლი შეწირა, შემდეგ მონათლა, მიგვაჩნია, რომ შეიძლება გახდეს მღვდელი, როგორც ემბაზისაგან განწმენდილი.

ანკირიის კრების მე-12 კანონი.

თუ ეკლესიაში შემსვლელი კათაკმეველი კათაკმეველთა რიგში ღვას და აღმოჩნდება რომ სცოდავს, (შემდეგ) მუხლმოდრეკილთა შორის გადაყვანილიც არ შეისმენს, რომ არ უნდა სცოდოს და მსმენელობის დროსაც შესცოდავს, განდევნილი უნდა იქნეს ეკლესიისგან.

ნეოკესარიის კრების მე-5 კანონი.

ავადყოფებს, რომლებსაც არ შეუძლიათ თვითონ გასცენ პასუხი, მაშინ უნდა ეცეთ ნათელი, თუ მოწმე, რომელიც მათ სურვილს გამოხატავს, თავის თავზე იღებს პასუხისმგებლობას.

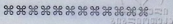
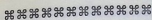
კართაგენის კრების 45-ე კანონი.

ფეხმძიმე უნდა მონათლოს მაშინ, როდესაც მოისურვებს. ამ დროს ინათლება დედა და არა მისი ნაყოფი მისი მეშვეობით, ვინაიდან ქრისტესთან შეერთების სურვილი მოსანათლმა თავისი ნებით უნდა გამოამჟღავნოს.

ნეოკესარიის კრების მე-6 კანონი.

ნათლისღება უნდა შესრულდეს უფლის განწესებით მაშისა, ძისა და სულიწმიდის მიმართ.

მოციქულთა კრების 49-ე კანონი.

ნათელდებულები განწმენდილი ცხოვრებით უნდა მიუახლოვდნენ ღმერთს.

VI მსოფლიო კრების 96-ე კანონი.

* * *

წარმართული ცხოვრებიდან სარწმუნოებაში ახალმოსულები მაშინვე არ უნდა მივიყვანოთ სულიერ ემბაზთან (სანათლაფთან).

ნიკეის I კრების 2-ე, ლაოდიკის კრების 45-ე კანონები.

* * *

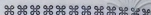
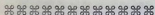
ჩვილები ინათლებიან ცოდვების მისაგვევებლად, რათა ახალი დაბადებით (შობით), განიწმინდოს მათში ის, რაც მოკვებით ძველი დაბადებიდან (შობიდან). ის, ვინც უარს ამბობს ნათლობის საჭიროებაზე და ამტკიცებს, რომ ჩვილებს არაფერი გადმოსცემიათ წინაპართა ცოდვათაგან, რასაც ახალი შობით განწმენდა სჭირდება, ანათემას იმსახურებენ.

კართაგენის კრების 110-ე კანონი.

* * *

მეორედ ნათლისღება არ შეიძლება.

მოციქულთა კრების 47-ე, კართაგენის კრების 48-ე კანონები.

საქართველოს
მართლმადიდებელი
ეკლესია

ერეტიკული ნათლისღება არ არის მისაღები.

მოციქულთა კრების 46-ე, ბასილი დიდის I კანონები.

* * *

ნათლისღება უნდა შესრულდეს ეკლესიაში, ხოლო სახლის სამოციქულოში, მხოლოდ ეპისკოპოსის ნებართვით.

მწვალებლებს, რომელთაც სურთ გახდნენ მართლმადიდებლები ეკლესია შეიწყნარებს სხვადასხვა წესით: არიანელნი, მაკედონიანელნი, სავატიანელნი, ნავატიანელნი (წმინდანენი ანუ შარცხენენი), მეთოთხმეტიანელნი, (ტეტრაღიტები), აპოლიანერელნი შეიწყნარებიან წერილობითი მოწმობით (სიმტკიცის ქარტიით). ამ მოწმობაში ანუ ქარტიაში, ისინი შეაჩვენებენ თავიანთ შეხედულებებს და ყველანაირ მწვალებლობას. შემდეგ მათ სცხებენ პირონს მუბლზე, თვალებზე, ცხვირზე, პირსა და ყურებზე (მათ ეკლესია არ ნათლავს ხელახლა, რადგან ნათლისცემით ისინი არ განსხვავდებიან მართლმადიდებლებისაგან).

რაც შეეხება სხვა მწვალებლებს, როგორებიც არიან ევნომიანელნი, წყალში ერთხელ ჩაყოფით ნათელდებულნი, მონგანელნი, ანუ ფრიგიელნი (ანუ პეპუზიანელნი), საბელიანელნი, რომლებიც ძე მამობას ასწავლიან და ბევრ სხვა სისაძაგლეს სჩადიან და სხვა მწვალებლები, რომელთა უმრავლესობა გალაგელთა სოფლიდან მომდინარეობს, თუ მოისურვებენ მართლმადიდებლობის აღსარებას, ისინი მიიღებიან როგორც წარმართნი (ე.ი. მათ ნათლავენ

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

კიდეს და მრონსაც სცხებენ), პირველ დღეს ისინი ქრისტიანები ხდებიან, ხოლო მეორე დღეს – კათაკმეველნი, მესამე დღეს დააფიცებენ სამჯერ მებერვით პირსა და ყურებს. ისინი წიგნის კითხვის მსმენელები არიან ეკლესიაში მრავალი დღის განმავლობაში და მხოლოდ შემდეგ ხდება მათი ნათლისცემა.

II მსოფლიო კრების მე-7 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

მარხვის შესახებ

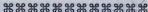
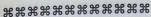
თუ ვინმე ერისკაცი მარხვას შეინახავს კვირას ან შაბათს, გარდა ერთი დღისა (იგულისხმება დიდი შაბათი), უზიარებელი იყვეს მოციქულთა კრების 64-ე კანონი.

* * *

თუ ერისკაცმა წმიდა ორმოცი ან ოთხშაბათი და პარასკევი არ იმარხოს, უზიარებლობით დაისაჯოს. მოციქულთა კრების 69-ე კანონი.

* * *

თუ ვინმე მოღვაწეთაგან ხორციელი გაჭირვების გარეშე ქედმაღლობს და საზოგადოდ მოცემულ მარხვას, ეკლესიის მიერ

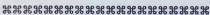

დედაკაცმა, რომელიც შობს აღდგომის წინ, არ უნდა იმარხულოს, მარხვა დაწესებულია ხორცის დათრგუნვისათვის, ხოლო, როდესაც ხორცი ისედაც დათრგუნული და უძღურია, მას შეუძლია, რამდენიც უნდა, მიიღოს საკვები და სასმელი.

გამოთუ აღექსანდრიელის მე-8 კანონი.

თუ ვინმე ავად არის და სრულიად დასუსტებულია ძლიერი სნეულებისაგან, მღვდელს შეუძლია ასეთი ადამიანი გაათავისუფლოს მარხვისაგან.

გამოთუ აღექსანდრიელის მე-10 კანონი.

კვირა დღეს მუსლმოდრეკისა და უქმობის შესახებ

ქრისტიანებმა, ებრაული წესით, შაბათი არ უნდა შეინახონ. შაბათს არ უნდა უქმობდნენ. ამ დღეს მათ უნდა იმრომონ, ხოლო კვირას, როგორც ქრისტიანებს შეეფერებათ და რამდენადაც შეუძლიათ, პატივისცემით იუქმონ. თუ ვინმე აღმოჩნდება ურიებთან ერთად მოშაბათე, ქრისტესაგან შეჩვენებულ იყოს.

ლაოდიკიის კრების 29-ე კანონი.

ზოგიერთნი კვირასაც და სულიწმიდის მოფენის დღეებში მოიდრეკენ მუხლს. დაცულ იქნეს ყველა ეკლესიაში, როგორც წმიდა კრების დადგენილება, რომ ამ დღეებში ფეხზე მდგომელნი უნდა მისცემდნენ თავის ლოცვას ღმერთს.

ნიკეის I მსოფლიო კრების მე-20 კანონი

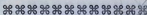
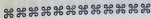
არ უნდა მოეწყოს თიაგრები და სხვა გართობა-სანახაობები კვირა დღეებში და სხვა ქრისტიანულ დღესასწაულებზე.

კართაგენის კრების 61-ე კანონი

ქრისტეს აღდგომის წმიდა დღიდან ახალ კვირამდე, მთელ იმ შვიდ დღეს. მორწმუნეები წმიდა ეკლესიაში უნდა იყვნენ ფსალმუნებით და გალობით და სულიერი ქებით გამხიარებულნი ქრისტეს მიერ და ასე დღესასწაულობდნენ. იკითხონ საღვთო წერილი და შეებას მიეცნენ უხრწნელი საიდუმლოს ზიარებით, რომ ქრისტესთან ერთად აღმდგარნი და ამალალებულნი იყვნენ. ამ დღეებში რაიმე საერთო სანახაობა და განცხრომა ნუ იქნება.

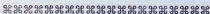
VI მსოფლიო კრების 66-ე კანონი

ქრისტეს აღდგომის პატივისათვის მუხლმოდრეკის გარეშე

ლოცვა წმიდა კვირას ჩვენი ღმერთშემოსილი მამებისაგან კანონებრივი განწესებით მოვიტანეთ. ჩვენთვის ეს ნათელია და მორწმუნეებს განვეუცხადებთ: შაბათის სამწუხრო ღოცვისას მღვდლების საკურთხეველში შესვლის შემდეგ, თავდაპირველი წესისამებრ ადაარავენ აყოფდეს მუხლმოდრეკას კვირის სამწუხრო ღოცვამდე. კვირის მწუხრის ღოცვის შემდეგ, მღვდლები რომ შევლენ საკურთხეველში ისევ მუხლმოდრეკით შევწირავთ ღოცვას ჩვენს უფალს, რადგან ჩვენი მაცხოვრის აღდგომის წინამორბედად შაბათს შემდეგი ღამე ვუწყით, დამის შემდეგ ვიწყებთ სულიერი გაღობის დიდების მეგყველებას ბნელიდან ნათელში დღესასწაულობის წარმგზავნელნი, რათა ამ დროიდან, დამისა და დღის განმავლობაში ქების მეგყველებით ვღღესასწაულობდეთ აღდგომას.

VI მსოფლიო კრების 90-ე კანონი.

მონაზვნობის შესახებ

ყველა ქრისტიანს აქვს უფლება მონაზვნად აღკვეცისა, თუნდაც მძიმე ცოლვით იყოს დაცემული. ამქვეყნიური მითქმამოთქმისაგან განდგომა და ღვთის მიყოლა, ადამიანის მსხნელია.

VI მსოფლიო კრების მე-40 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

ქრისტიანმა მონაზვნად აღკვეცამდე უნდა დასდოს ქალწულობის აღთქმა და აუცილებლად გამოცდის შემდეგ უნდა მოხდეს აღკვეცა.

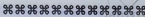
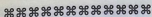
ბასილი დიდის მე-19, VI მსოფლიო კრების მე-4 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

მწვალებელთა შესახებ

ძველი წმიდა მამების განწესებით, მწვალებელი, ერეგიკოსი დაერქვა მათ, ვინც სარწმუნოებისაგან მთლიანად ჩამოცილებულია და უცხო ქმნილია. განხეთქილება არის ისეთი მიზეზი, რომლის განკურნება შეუძლებელია. ესენი არიან საეკლესიო საკითხებზე დავის გამო ერთმანეთისაგან განყოფილები. კიდევ შესაკრებლობა (თვითნებური თავშეყრა) კი არის, როცა დაუმორჩილებელ ეპისკოპოსს ან მღვდელს აყოლილი ვინ კრებას იწვევს, როცა რაიმე ბრალისგან დასჯილი განუდგება სამღვდლო დასს, თავისთავს თვითონ ასამართლებს და ძალით მიაკუთვნებს პატივსა და მღვდლობას. ერესი ნიშნავს გაყოფას თვით ღვთის სარწმუნოების საკითხში.

ბასილი დიდის I კანონი.

ერესი იმსახურებს შეჩვენებას.

II მსოფლიო კრების I კანონი.

* * *

არ შეიძლება ერეტიკოსთან ერთად ლოცვა და მათ შესაკრებელში შესვლა სალოცავად.

მოციქულთა კრების 45-ე, 65-ე, ლაოდიკიის კრების 33-ე კანონები.

* * *

მწვალებლებს არა აქვთ ღვთის მსახურებაზე და მორწმუნეთა ლოცვაზე დასწრების ნება, ღვთის სახლში შესვლის ნება. თუ ისინი ისევ მტკიცედ არიან ერესის მიმდევრები.

ლაოდიკიის კრების მე-6 და მე-9 კანონები.

* * *

არ შეიძლება მათგან მსხვერპლის მიღება.

მოციქულთა კრების 46-ე კანონი.

* * *

არც მათთან დღესასწაულობა.

ლაოდიკიის კრების 37-ე კანონი.

* * *

არ შეიძლება სიარული ერეტიკოსთა სასაფლაოზე ან მოწა-

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

მეთა აღვილებად წოდებულ საწამებლებში, რომლებიც განკუთვნილია ხალოცხვად და განსაკურნებლად.

ლაოდიკიის კრების 9-ე კანონი.

* * *

არ შეიძლება მათი მიღება მოწმეებად ეპისკოპოსისა და კლერიკოსთა წინააღმდეგ.

მოციქულთა კრების 75-ე, II მსოფლიო კრების მე-9 კანონები.

* * *

არ შეიძლება მათთან ქორწინებით შეუღლება, გარდა იმ შემთხვევისა, თუ ისინი დადებენ პირობას რომ გადავლენ მართლმადიდებელ სარწმუნოებაზე.

IV მსოფლიო კრების მე-14, VI მსოფლიო კრების 72-ე, ლაოდიკიის კრების მე-10, 31-ე, 72-ე, კართაგენის კრების 21-ე კანონები.

* * *

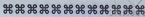
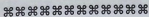
ურეტიკოსისაგან ხელდასმული არ ითვლება ნამდვილ ხელდასხმულად.

მოციქულთა კრების 88-ე კანონი.

* * *

ურეტიკოსს უნდა მოვექცეთ მშვიდად და ლმობიერად, რათა მივიზიდოთ ისინი სინანულზე.

კართაგენის კრების 88-ე კანონი.

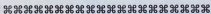
თუ მწვალებელი სიკვდილის წინ მოინანიებს, იგი მიღებული იქნება, ოღონდ გამოცდის შემდეგ.

ბასილი დიდის მე-5 კანონი.

* * *

მწვალებელთა ურჩობის წინააღმდეგ დახმარება უნდა გამოვიტხოვოთ (მეფისაგან) საერო ხელისუფლებისაგან.

კართაგენის კრების 93-ე კანონი.

ეშმაკეულთა შესახებ

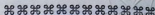
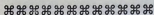
ბოროტი სულისაგან გაუწმენდელი ადამიანი შეიძლება მოინათლოს მხოლოდ სიციხლის უკანასკნელ წუთებში.

ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-2 კანონი.

* * *

ეშმაკეულის მიღება არ შეიძლება კლირიკოსად, არც ლოცვაზე, მორწმუნეებთან ერთად.

მოციქულთა კრების 79-ე კანონი.

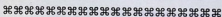

თუ მორწმუნეს ბოროტი სული შეიპყრობს, არ არღვევს
საიდუმლოს და არ გმობს მას, იგი დროდადრო შეიძლება ეზიაროს.
ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-3 კანონი.

ვინც იჩემებს ეშმაკეულობას, უნდა დაისაჯოს.
VI მსოფლიო კრების მე-60 კანონი.

თუ ვისმეს ცოლი ძლიერ არის შეპყრობილი ბოროტი სულით
და ბორკილებით არის შეკრული, ხოლო მისი ქმარი ამბობს, რომ არ
შეუძლია ასე დარჩენა და სხვას მოიყვანს ცოლად, ამით ის ჩაიდენს
მრუშობას.

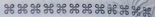
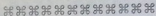
ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-15 კანონი.

ქორწინების შესახებ

ქორწინება დადგენილია ღვთის მიერ და ქორწინებითი
პატიოსანი თანამემკვიდრეობა პატივსაცემია.

მოციქულთა კრების 51-ე, ლანგრის კრების 21-ე კანონები.

საქართველოს
საგარეო საზღვარების
სამსახური

ჩველი ქალ-ვაჟის გვირგვინების კურთხევა არ შეიძლება.

რუს-ურბნისის კრების მე-10 კანონი.

* * *

გვირგვინების კურთხევა წარმომადგენლების შემუშეობით,

აკრძალულია. *

რუს-ურბნისის მე-17 კანონი.

* * *

არ შეიძლება ერეტიკოსებთან მზახლობა, ვაჟის ან ქალის მიცემა მათთვის. უფრო დასაშვებია მოყვანა შათვან, თუ ისინი აღთქმას დასდებენ, რომ გაქრისტიანდებიან.

ლაოდიკიის კრების 31-ე კანონი.

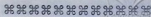
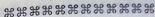
* * *

სულიერი ნათესაობა მეტია, ვიდრე ხორციელი. მოგიერთნი, ნათლავენ რა ჩვილ ყრმებს, მათი მშობელი დედების დაქვრივების შემდეგ, ქორწინდებიან მათზე. ვადგენთ: ვინც ჩაიღებს ამგვარ რამეს, დაირღვეს ასეთი უწესო ქორწინება და შემავთა კანონით დაისაჯოს.

VI მსოფლიო კრების 53-ე კანონი.

* * *

სადეთო წერილი ცხადად გვასწავლის, რომ არ შეხვიღე სასი-

ცხო კავშირში ხორციელ ნათესავთან (ლევიტელთა 18.6). უფრო ცხადად განვიხილოთ ისინი და დავაღვიბოთ, რომ თუ ვინმე ამიერიდან იქორწინებს მამის ძმისწულზე, ან მამა და ვაჟიშვილი იქორწინებენ ღელასთან და ასულთან, ან ორი და იქორწინებს ვაჟიშვილთან და მამასთან, ან ორი ძმა შეირთავს ღელას და ასულს, ან ორი ძმა ორ დას, განკანონებული იყვნენ 7 წლით უზიარებლობით (ეპიტაშიით), რა თქმა უნდა უწესო ქორწინების დაუყოვნებელი დარღვევის შემდეგ.

VI მსოფლიო კრების 54-ე კანონი.

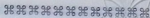
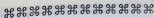
ვინც ძმის ცოლს შეირთავს, ის არ იქნება შეწყნარებული სინანულად, სანამ არ გამოორდება მას.

ბაზილი დიდის 23-ე კანონი.

მართლმადიდებელმა მამაკაცმა და დედაკაცმა არ უნდა იქორწინონ მწვალებლებთან. თუ ასეთი რამ მოხდება, მამის ასეთი ქორწინება უკანონოდ და დაუმტკიცებლად უნდა ჩაითვალოს და დაირღვეს უწესო თანამკეიძრობა, რადგან შეუერთებელის შეერთება არ შეიძლება. არც ცხვრისა და მჯღის ერთად ყოფნა და არც ქრისტეს ნაწილის ცოლილთან შეერთება. ხოლო თუ ვინმემ დაარღვიოს ჩვენი დადგენილება, უზიარებელი იყოს.

VI მსოფლიო კრების 72-ე კანონი.

ნის ნებართვის გარეშე, სიძვად ითვლება. თუ არც მამა იყოს ცოცხალი, არც პატრონი, დაქორწინებულებს არა. აქვთ ბრალი. როცა პატრონი თანახმაა, მამის არის მტკიცე და კანონიერი ქორწინება.

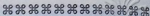
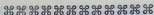
ბასილი დიდის 42-ე კანონი.

* * *

ვინც სხვისგან დანიშნულ დედაკაცზე მისი დამნიშვნელის სიცოცხლეში იქორწინოს, მრუშობისათვის დადგენილი სასჯელით დაისაჯოს.

VI მსოფლიო კრების 98-ე კანონი.

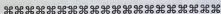
ქართული
სამართლებრივი

მეორედ ქორწინების შესახებ

მეორედ ქორწინება არის მკურნალობა სიძვისაგან და არა სიბილწის მიზეზი.

მეორედ ქორწინებული უზიარებლობით ისჯება ერთი ან ორი წლით.

ბასილი დიდის მე-4 კანონი.

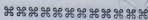
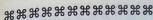
მესამედ ქორწინების შესახებ

მესამედ ქორწინება არის უწმინდურობა, მაგრამ სიძვაზე უკეთესია.

ბასილი დიდის 50-ე კანონი.

მას უწოდებენ არა ქორწინებას, არამედ, მრავალქორწინებას, უფრო კი სიძვას და სასჯელს იმსახურებს 3 წლით, ზოგჯერ კი ოთხი წლით უზიარებლობას.

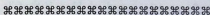
უფალმა ხუთნაქმარევი სამარიტელს უთხრა: „რომელიც ახლა ცხადებს, არ არის შენი ქმარიო“ აქედან გამომდინარე, სამართლიანი არ არის, რომ მათ, რომლებიც მეორედ ქორწინებას გაცდებიან,

ქმრობის ან ცოლობის სახელი ეწოდოს ვისგანმე.

ჩვენ მივიღეთ მესამედ ქორწინებულთა ხუთი წლით უზიარებელყოფა, მაგრამ ისინი მთლიანად არ უნდა გავაძევოთ ეკლესიიდან, არამედ ორ-სამ წელიწადს მსმენელობის ღირსი გავხადოთ. ამის შემდეგ, მათ ნება უნდა მივცეთ, რომ დადგნენ შიარების ღირსთა შორის და როცა აჩვენებენ სინანულის ღირს ნაყოფს, მაშინ მიიღებენ წმიდა შიარებას.

ბასილი დიდის მე-4 კანონი.

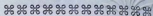
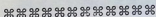

მრავალქორწინების შესახებ

მამები დუმიან ამ ცოდვის როგორც პირუტყულ და კაცთა მოღვმისათვის სრულიად უცხოს შესახებ. ჩვენ ვვგონია, რომ მრავალქორწინებულობა სიძვაზე უარესია, რის გამოც, სამართლიანია მათი განკანონება ისე, რომ ერთი წელი უნდა შესტიროდნენ, სამი წელი უნდა შეუერდებოდნენ და მხოლოდ ამგვარად უნდა იქნენ შეწყნარებულნი.

ბასილი დიდის მე-30 კანონი.

საქართველოს
სამართლებრივი

ქორწილში ცეკვებისა და ღრეობების შესახებ

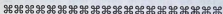
ქორწილში მისულმა ქრისტიანმა არ უნდა იხმაუროს, არ უნდა იცეკვოს, არამედ, პატიოსნად უნდა ისხდეს სუფრასთან და ივახშმოს, როგორც შეეფერება ქრისტიანს.

ლაოდიკიის კრების 53-ე კანონი.

* * *

არც მღვდელმა და არც ეკლესიის სხვა მსახურმა და თუნდაც ერისკაცებმა არ უნდა მოაწყონ შეერთებული სახსრებით ღრეობა.

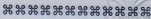
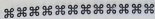
ლაოდიკიის კრების 55-ე კანონი.

ქვრივთა შესახებ

ქვრივობა ქალწულობაზე უმდარესია. ამის გამო ქვრივთა ცოდვაც უფრო მცირეა ქალწულთა ცოდვაზე. მასთან დაკავშირებით უნდა ვნახოთ რა მისწერა ტიმოთეს პავლემ: „ახალგაზრდა ქვრივებს ერიდე, ვინაიდან, როცა აღგზნება ეუფლებათ ქრისტესთვის განკუთვნილებს, სურთ ქორწინება. ისინი განისჯებიან, რადგან უარყვეს პირველი რწმენა“ (I ტიმოთელთა 5, 11-12).

ბასილი დიდის მე-18 კანონი.

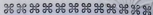
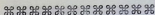
სალოცავ სახლში შესვლის უფლება არა აქვს მანამ, სანამ თავს არ დაანებებს უწესო და ურჯულო საქმეს, ხოლო იმ საშინელი ცოდვის შეგნების შემდეგ, ის, სამლოცველო სახლის კართან მდგომარე, სამი წელი უნდა შესცქეროდეს და ევედრებოდეს სალოცავად შემსვლელ ხალხს, რათა თითოეულმა თანაგრძნობით ღმობიერი ვედრება შესწიროს მისთვის უფლის მიმართ, ხოლო ამის შემდგომ, კიდევ სამი წელი შეწყნარებული იქნეს მსმენელად. საღვთო წერილის კითხვისა ან მოძღვრების მოსმენის შემდეგ, ის უნდა განიდევნოს გარეთ და ღოცვებს არ უნდა ემზადდეს. ამის შემდგომ, თუ ცრემლით ითხოვს და მუხლმოყრილი შეევედრება უფალს გულის მჭუნვარებით და ღრმა თავმდაბლობით, უნდა მიეცეს მას შევრდომის სასჯელი სამი წლით. ამგვარად, თუ აჩვენებს სინანულის ღირს ნაყოფს, მეათე წელს შეწყნარებულ უნდა იქნეს თანამორწმუნებთან ერთად ღოცვაზე სიწმინდეთა ზიარების გარეშე. როდესაც ორი წელი იდგება მათთან ერთად, მხოლოდ შემდეგ გახდება სიწმინდეთა ზიარების ღირსი.

ეს წესი დაცული უნდა იყოს, აგრეთვე იმათ მიმართ, ვინც შეგინებულ იქნება თავის რძალთან.

ბასილი დიდის 76-ე კანონი.

ის ვინც გაუშვებს კანონიერ შეუღლებულ დედაკაცს და სხვას მოიყვანს, იგი უფლის განჩინებისამებრ დაისჯება მრუშობის

სასჯელით (მღრ მათე 19,9) და განკანონებულ იქნება ჩვენი მამუ-
ბის მიერ შემდეგნაირად: ერთი წელი უნდა შესტიროდეს, ორიწელი
მსმენელი უნდა იყოს, სამი წელი უნდა შეუვრდებოდეს, ხოლო
მეშვიდე წელს უნდა იღგეს მორწმუნეებთან ერთად. ამგვარად
გახდება იგი ზიარების ღირსი, თუ ცრემლით მოინანებს.

ბასილი დიდის 77-ე კანონი.

* * *

იგივე წესი დაცული უნდა იქნას იმის მიმართაც, ვინც ორ დას
მოიყვანს თანამცხოვრებლად, თუნდაც სხვადასხვა დროს.

ბასილი დიდის 78-ე კანონი.

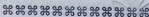
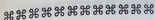
* * *

ის, ვინც მამის ცოლთან გაიხრწნება იმავე სასჯელს ექვემდებ-
რება, რაც განწესებულია თავის დასთან შეგინებულისათვის.

ბასილი დიდის 79-ე კანონი.

* * *

თუ რომელიმე დედაკაცის ქმარი მორ გზაზე წავიდეს და
დიღხანს აღარ გამოჩნდეს, ხოლო მისმა ცოლმა მისი სიკვდილის
ცნობის დამტკიცებამდე სხვა ქმარი შეირთოს, ამ საქციელით
ამრუშებს. ასევე, თუ სამხედრო სამსახურში გაწვეულთა ცოლები,
რომელთა ქმრები ამ სამსახურის დროს გაუჩინარდნენ, დაქორ-

წინდნენ, იმავე სასჯელით უნდა დაისაჯონ, რომელიც განწესებულია მათთვის, ვინც არ ელის გზაზე წასული მეუღლის დაბრუნებას, მაგრამ ეს საქმე შედარებით ადვილად შესანდობია, რადგან აქ მეტადაა სარწმუნო სიკვდილის ეჭვი. თუ დედაკაცმა არ იცის და ისე შეუერთდება ცოლის მიერ რამდენიმე ხნით დატოვებულ მამაკაცს, ხოლო თუ მას ეს მამაკაცი პირველი ქალის დაბრუნების მიზნით მიატოვებს, მიტოვებული ქალი შეძავედ ითვლება, მაგრამ არცოდნის მიზეზით და მას ქორწინება არ ეკრძალება, მაგრამ კარგია, თუ ასევე დარჩება.

თუ სამხედრო სამსახურში გაწვეულის ცოლი ქმრის არყოფნისას სხვა ქმართან შეუღლებული იყოს (ხოლო პირველი ქმარი) დაბრუნდეს დიდი ხნის შემდეგ და ისურვოს, შეუძლია თავისი ცოლი უკან მოიყვანოს და აპატიოს მას არცოდნისათვის და მასთან შეუღლებულ მამაკაცს.

VI მსოფლიო კრების 93-ე, ბასილი დიდის 31-ე, 36-ე და 46-ე კანონები.

* * *

მიგვაჩნია, რომ სახარებისა და მოციქულთა მოძღვრებისამებრ ნურც დედაკაცისაგან მიტოვებული ქმარი და ნურც ქმრისაგან მიტოვებული ცოლი ნუ შეირთავს სხვას, არამედ იყოს ასე, ან შეურიგდეს თავისავე მეუღლეს, ხოლო თუ ამას არაად ჩააგდებენ ისინი, უნდა აიძულონ სინანულს შეუდგნენ.

კართაგენის 102-ე კანონი.

ღელაკაცი, რომელიც თავის ქმარს დატოვებს და სხვასთან წავა, მრუშია, როგორც იცყვის საღვთო და დიდი ბასილი იერემია წინასწარმეტყველის სიტყვათა მოხმობით: „თუ ღელაკაცმა დატოვა თავისი ქმარი და სხვა ქმართან წავიდეს, ნუღარ მიუბრუნდება თავის ქმარს, არამედ, შეგინებით შეიგინოს“ (იერემია 3,7); ან კიდევ „ვისაც ყავს მრუში ცოლი, უგნური არის და უღვთო“ (იგავთა 18, 23);

თუ გაირკვა, რომ ცოლი უმიზეზოდ გაშორდა ქმარს, მისი ქმარი შენდობის ღირსია, ხოლო ცოლი – განკანონებისა. შენდობა ქმარს ეკლესიისაგან ზიარების შეუწყვეტლად მიეცეს, მაგრამ „მამაკაცი, რომელმაც მიატოვოს კანონიერად შერთული ცოლი და სხვა მოიყვანოს, მრუშობის კანონით უნდა დაისაჯოს“ (ლუკა 16, 18); როგორც უფალმა განაჩინა. ასეთები, ჩვენი მამების მიერ, ასე დაისჯებიან: ერთ წელიწადს უნდა შესტიროდნენ (ეკლესიის გარეთ მდგომნი), ორი წელი მსმენელებთან უნდა იდგნენ, სამი წელი შევრდომით (მუხლმოყრით) იყვნენ და მეშვიდე წელს დადგნენ მორწმუნეებთან ერთად, და ასე გახდნენ ზიარების ღირსნი, თუ ცრემლით მოინანიებენ თავიანთ ბრალს.

VI მსოფლიო კრების 87-ე კანონი.

უფლის განჩინება, რომელიც ამბობს, რომ ქორწინება „სიძვის მიზეზის გარეშე“ არ უნდა დაირღვეს (მათე 5, 32), თანაბრად ეხება მამაკაცებსა და ქალებს. ჩვეულება კი სხვას გვიჩვენებს.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

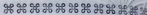
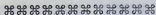
უნდა დაიცვათ ამათმევე. ხოლო ვისაც ოცდაათწლიანი სინანული მოუხდია იმ არაწმიდებისათვის, რაც უვიცობით ჩაუდენია, არ უნდა ეიორჭოფოთ მათი შეწყნარების დროს, რადგან არცოდნა და გარდა ამისა, ნებით აღიარება და ამოდენა დრო, შენდობის ღირსად აქცევთ მათ. ისინი დაუყოვნებლივ შევიწყნაროთ, თუ ცრემლით აჩვენებენ შენდობის ღირს ცხოვრებას.

ბასილი დიდის მე-7 კანონი.

* * *

თუ ცოლთან მცხოვრები მამაკაცი არ იკმარებს თავის ქორწინებას და სიძვეთ დაეცემა, იგი ისჯება, როგორც სიძვის მოქმედი და დიდი ხნით გაუაფრცობთ მისი განკანონების ვადას, რადგანაც არ გვაქვს კანონი, რომელიც მრუშობის კანონით დასჯიდა მას. თუ ცოლმა ჩადენილია ქორწინებისაგან თავისუფალ პირთან და არა სხვა ქმრის ცოლთან ერთად, ნათქვამია: რომ მრუში დედაკაცი შეგინებით შეიგინოსო და აღარ დაუბრუნდეს თავის ქმარს (იერემია 3,1) და „ვისაც ჰყავს მრუში დედაკაცი, ის არის უკონო და უღვთო“ (იგავთა 18, 23). ხოლო სიძვის ჩამდენ მამაკაცს არ უნდა აეკრძალოს ცოლთან ცხოვრება, რის გამოც, დედაკაცმა უნდა შეიწყნაროს სიძვისაგან მოქცეული ქმარი. მამაკაცი კი, შეგინებულ დედაკაცს აგდებს სახლიდან. ეს ადვილი ასახსნელი არ არის, მაგრამ ჩვეულება ამას გვიჩვენებს.

ბასილი დიდის 21-ე კანონი.

საქართველოს
კანონმდებლობის
სამსახური

თუ ვინმეს მეუღლედ ჰყავს ღვდაკაცი, შერთული უარულა
ან ცხადი იძულებითი გახრწნის შემდეგ, საჭიროა მისი
განკანონება, სიძვის სასჯელის მიხედვით, ხოლო სიძვის მოქმედს
კანონი კი განსაზღვრულია ოთხი წლით. პირველ წელიწადს
საჭიროა მათი ჩამოშორება ლოცვისაგან. ისინი უნდა შესვიან
ეკლესიის კარიბჭესთან. მეორე წელს საჭიროა მათი შეწყნარება
მსმენელებთან ერთად. მესამე წელს - შევრდომით, მღოს
ველებთან ერთად. ხოლო მეოთხე წელს საჭიროა ერთად დგომა
ზიარების გარეშე. მხოლოდ ამის შემდეგ ენიჭებათ მათ წმინდა
საიდუმლოთა ზიარების უფლება.

ბასილი დიდის 22-ე კანონი.

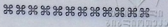
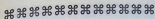
* * *

ვინც თავის მიერ გახრწნილ ღვდაკაცს მოიყვანს ცოლად, იმ
გახრწნისთვის ჯეროვნად განკანონებული უნდა იქნეს, მაგრამ ნება
მიეცეს, რომ ის ღვდაკაცი ჰყავდეს ცოლად.

ბასილი დიდის 25-ე კანონი.

* * *

სიძვა არ არის ქორწინება და არც ქორწინების დასაწყისი,
ამის გამო უკეთესია, თუ შესაძლებელი იქნება, სიძვით
შეერთებულთა დაშორება. ხოლო თუ ყველანაირად ესწრაფვიან
ერთად ცხოვრებას, მათ უნდა შეასრულონ სიძვის კანონი, ხოლო

ერთად ცხოვრების უფლება უნდა მიეცეთ, რათა უარესი არ მოხდეს.

ბასილი დიდის 26-ე კანონი.

* * *

ძალით გახრწნილს ბრალი არ ედება. ამის გამო, თუ მხე-
ვალი იძულებულ იქნა ბატონის მიერ, მას ბრალი არა აქვს.

ბასილი დიდის 49-ე კანონი.

* * *

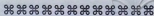
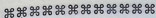
ვინც იმრუმოს, თხუთმეტ წელიწადს იყოს სიწმიდეთა შიარე-
ბის გარეშე. აქედან ოთხი წელი უნდა შესტიროდეს, ხუთი წელი
მსმენელი უნდა იყოს, ოთხი წელი შევრდომილთა შორის იყოს, ორი
წელი მორწმუნეებთან ერთად იღვეს შიარების გარეშე და მხოლოდ
ამის შემდეგ ეზიაროს.

ბასილი დიდის 58-ე კანონი.

* * *

ვინც ისიძეოს, შვიდი წელი სიწმიდეთა უზიარებელი იყოს.
აქედან: ორი წელი უნდა შესტიროდეს, ორი წელი მსმენელი უნდა
იყოს, ორი წელი შევრდომილი უნდა იყოს და მხოლოდ ერთი
წელი იღვეს მორწმუნეებთან. ამის შემდეგ უნდა ეზიაროს.

ბასილი დიდის 59-ე კანონი.

გახრწნილების და მამათმავლობის შესახებ

საჭიროდ მიგვაჩნია, რომ პირუტყვთან პირუტყვექმნილი აღამიანები, რომლებმაც ეს ცოდვა ჩაიდინეს ოცი წლის ასაკამდე, თხუთმეტი წელი შეუვრდებოდნენ და შემდეგ ეზიარონ ლოცვებს. ხუთი წელი უნდა გაატარონ ასე, მორწმუნეებთან ლოცვაში და შემდეგ სიწმინდეებსაც შეიძლება ეზიარონ ისინი.

თუ ვინმე დიდხანს დარჩება ამ ცოდვაში, უფრო დიდი სასჯელი უნდა დაეღვას. ვინც გაცდება ოცი წლის ასაკს, მეუღლეს ეყოლება და მაინც ჩაიდენს ამ ცოდვას, ოცდახუთი წელი შევრდომილი უნდა იყვეს და ხუთი წელი მლოცველებთან ერთად ილოცოს და შემდეგ ეზიაროს სიწმინდეს.

ხოლო იმათ ვისაც მეუღლეები ჰყავთ და ორმოცდაათ წელს გასცდნენ და ამ ცოდვით დაეცნენ, მხოლოდ სიკვდილის დროს უნდა მიიღონ ზიარება.

ანკრიის კრების მე-16 კანონი.

* * *

პირუტყვთან პირუტყვექმნილებს და კეთროვანებს წმიდა კრება უბრძანებს ილოცონ ეშმაკეულებთან ერთად.

ანკრიის კრების მე-17 კანონი.

* * *

თუ ღუდაკაცი ორ ძმას შეერთვის, ის უნდა ჩამოშორდეს

საეკლესიო ზიარებას სიკვდილამდე, ხოლო სიკვდილის დროს თუ იტყვის, რომ გამოჯანმრთელების შემთხვევაში დაარღვევს ამ ქორწინებას, კაცთმოყვარეობის გამო, მას უნდა მიეცეს სინანულის უფლება. თუ დედაკაცი მოკვდება ამ ქორწინებაში, ქმარი უნდა დაღვეს მძიმე სინანულში.

ნეოკესარიის კრების მე-2 კანონი.

ვინც ბევრჯერ იქორწინებს, მათთვის განსაზღვრულია სასჯელი, ხოლო მათი მოქცევა და რწმენა ამოკლებს ამ ვადას.

ნეოკესარიის კრების მე-13 კანონი.

თუ ვინმე ეინით მოისურვებს დედაკაცს და მის საწოლში დაწვეება, მაგრამ თავის (ეინს) საქმით ვერ აასრულებს, ცნობილი უნდა იყოს, რომ მადლის მიერ გამოსხნილია.

ნეოკესარიის კრების მე-4 კანონი.

ვინც მამობის აღრევის უშვერება ჩაიდინოს, მრუშობისათვის დაწესებული სასჯელი მოიხადოს იმავე სახით.

ბასილი დიდის 62-ე კანონი.

✠✠✠✠

ვინც პირუცყვთან თავისი ურჯულო მოქმედება აღიაროს, იგივე სასჯელი მოიხადოს იმავე სახით.

ბასილი დიდის 63-ე კანონი.

* * *

გულისთქმის და ვნებათაღმი დამონების გამო ჩადენილი ცოდვა შემდეგნაირადაა დაყოფილი: ზოგს სახელად მრუმობა ჰქვია, ზოგს სიძვა.

მხოლოდ ერთია სჯულიერი შეუღლებობა ცოლისა ქმრის მიმართ და ქმრისა ცოლის მიმართ და ყველაფერი რაც არ არის სჯულიერი, ის უეჭველად არის უსჯულო (უკანონო), რაც თავისი საკუთარი არ არის, ცხადია ის სხვისია, რადგან კაცს ერთი მისცა ღმერთმა დამხმარე (თანამემწე) და ქალს - ერთი მისცა თავი (მამაკაცის სახით). ვინც თავის ჭურჭელს თვითონ იხმარს, როგორც მოციქული ამბობს, (I თესალკელთა 4, 4), მას შეუნდობს სჯული ბუნებრივ, სამართლიან გამოყენებას, ხოლო ვინც საკუთარს არ მიმართავს (გამოიყენებს), ის უცხოთან მივა უეჭველად, უცხო კი თითოეულისათვის არის ყველა, ვინც არ არის მისი, თუ მას აღიარებული არ ჰყავს ის სხვა, ვისადაც იწოდება. ამიტომ ამ საქმის მკაცრად გამოძიებულნი და სწორხაზოვნად მომსაზრებულნი დიდად არ ამორებენ ერთმანეთს სიძვისა და მრუმობის ბრალს, რასაც ადასტურებს საღვთო წერილი, რომელიც ამბობს: „ნუ მოგწონს ფრიად სხვისი“ (იგავთა 5, 20). მაგრამ,

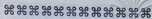
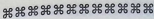

უძღურესთა მიმართ მამებმა რამდენადმე გამოიჩინეს შემწყნარებლობა, ეს ცოლება გაიყო საერთოდ და საზოგადოდ: სიძვა ეწოდება თავისი ვნების დაკმაყოფილებას ძალადობისა და ვისიმე განაწყენების გარეშე. მრუშობა ეწოდება ძალადობით და მოხვეჭით სხვათა კავშირის დარღვევას. ამასვე ეკუთვნის ცხოველებთან, ყრმებთან ცოდვიანი კავშირიც, რომელიც არის ადამიანური ბუნების წინაშე ჩადენილი მრუშობა, რადგან ეს ბუნებისათვის უცხო და მის წინააღმდეგ ჩადენილი უსამართლო და უწესო ვნებაა.

სიძვით დაცემულის ცოლება არ არის გათანაბრებული ძალადობით მომხეჭველის ცოდვასთან, ამიტომ მრუშობის ჩამდნის მოქცევისა და სინანულის კაში ორმაგადაა დაღვნილი. ვინც სხვა ბუნების აღრევით ბოროტად დაეცემა, ე.ი. ცხოველებს გახრწნის და ყრმებს აღერევა, ასეთთა ცოდვაც ორმაგია: ერთი - უწესო ვნებით დატკობა და მეორე - უცხოზე ძალდატანება.

ვინც თვითონ აღიარებს ცოდვას და თავისი ნებით მოწადინებს გაამხილოს თავისი დაფარული საქმეები, როგორც თავისი ვნების მკურნალობის დამწყები და უკეთესისაკენ თავისი შეცვლის ნიშნების მაჩვენებელი, დაექვემდებარება უფრო კაცთმოყვარე სასჯელს. ხოლო ვინც ასეთი ცოდვის მოქმედად აღმოჩნდება და სხვისგან მხილებული იქნება, უფრო ხანგრძლივ და მკაცრ სასჯელს დაექვემდებარება.

გრიგოლ ნოსელის მე-3 კანონი.

მოგატყვის შესახებ

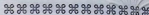
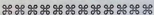
თუ ვინმე მოგატყვით მოიყვანს ცოლს, რომელიც ადრე სხვაზე იყო დანიშნული, მისი შეწყნარება არ შეიძლება მანამ, სანამ არ გაუშვებს მას. პირველ დანიშნულს, უფლება აქვს თუ სურს, მოიყვანოს ან გაუშვას. ხოლო თუ ვინმე თავისუფალს მიიტაცებს, ისიც უნდა გაუშვას და დაუბრუნოს თავის ნათესავებს. თუ მისი ახლობლები ნებას დართავენ, ქალის მშობლები იქნებიან ისინი, ძმები თუ მეურვეები, და თუ ინებებენ ქალის მიცემას, მაშინ დამტკიცებულ იყოს ეს თანაცხოვრება. ხოლო თუ არ ინებებენ, ნურც იქნებიან იძულებულნი.

ბასილი დიდის 22-ე კანონი.

* * *

დედაკაცების მომგატყველთა შესახებ არა გვაქვს ძველი კანონი, მაგრამ ჩვენი მოსაზრებით დაეაწესებთ, რომ სამი წელი დაკონ ლოცვის გარეშე, იმითაც და მოგატყვის ხელისშემწყობებმაც, ხოლო თუ ვინმე ამგვარ რასმე მოიმოქმედებს ძალადობის გარეშე, ის უდანაშაულოდ უნდა ჩაითვალოს, თუ არც გახრწნას, არც მოპარვას არ ექნება ადგილი ამ საქმეში. ქერივი კი თავის თავის პაგრონია და მისი ნებაა კაცის წაყოლა. ამის გამო ჩვენი საზრუნავი არ არის, თუ რა სახისა არის ამ შემთხვევაში მოგატყვა.

ბასილი დიდის 30-ე კანონი.

თუ ვინმემ დაუნიშნავე ქალწული მოიტაცოს ძალით, უზიარებელი იქნეს. მას აღარ აქვს უფლება სხვა შეირთოს, არამედ, უნდა პყავდეს, ვინც მოიწონა, გინდაც გლაზაკი იყოს იგი.

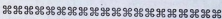
მოციქულთა კრების 67-ე კანონი.

დანიშნული ქალი, შემდეგ სხვის მიერ მოტაცებული, უნდა დაუბრუნდეს იმას, რომელმაც აღრე იყო დანიშნული, მოტაცებლისაგან ძალადობის შემთხვევაშიც.

ანკირიის კრების მე-11 კანონი.

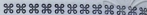
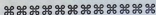
ვინც მოიტაცებს ქალს მასთან თანაცხოვრების ნიშნით და ვინც მათი თანამემწყობი ან მრჩეველი იქნება, წმიდა კრება მათ შესახებ ადგენს: რომ თუ სასულიერო პირი იქნება, აყვაროს პატივი, თუ ერისკაცი, შეზვენებული იყვეს.

ქალკელონის კრების მე-4, 27-ე კანონები.

სიბვით დაცემულ ქალწულთა შესახებ

თუ ქვრივს მძიმე სასჯელი ეკუთვნის, როგორც ქრისტეს

საქართველოს
კანონმდებლობა

და მისი აღთქმის დამტკიცება, და უარყოფის შემთხვევაში მისი დას-
ჯაც აუცილებელია.

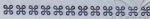
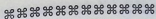
ბასილი დიდის მე-18 კანონი.

მამაკაცების აღთქმა სხვა არ ვიციით იმათ გარდა, რომ-
ლებიც თავს მიათვლიან მონაზონთა დასს და ღუმილით უჩვენებენ,
რომ უქორწინებლობის აღთქმას დებენ. მათ შესახებ მგონია და
დავადგენ, რომ უნდა გამოეკითხოთ და მივიღოთ მათგან მტკიცე
პირობა უქორწინებლობისა. თუ ამის შემდეგ გადაიხრებიან სორ-
ცისმოყვარე ცხოვრებისაკენ, საჭიროა მათი განკანონება
მეძავეთათვის დაწესებული წესების მიხედვით.

ბასილი დიდის მე-19 კანონი.

შვილის მომკვლელი დედების შესახებ

მეძავე დედები, რომლებიც საწამლავს ამზადებენ და
თავის ნაყოფს სპობენ, ადრინდელი კანონის მიხედვით, სიკვდილამდე
არ დაიშვებოდნენ (წმიდა საიდუმლოთა) მთარებაზე. ხოლო ჩვენ
ვცდილობთ უფრო მეტი კაცთმოყვარეობა გამოვიჩინოთ და

განვსაზღვრავთ, რომ მათ ათი წელი უნდა შეასრულონ (ეპიტაფიის) დაწესებული ხარისხთა მიხედვით.

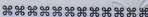
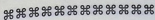
ანკრიის კრების 21-ე კანონი.

ქალებს, რომლებიც ჩვილებს სასიკვდილო წამალს მისცემენ და, რომლებიც თვითონ მიიღებენ მათ მოსამორებელ საწამლავს, კაცისმკვლელთა კანონით განვაკანონებთ.

VI მსოფლიო კრების 91-ე კანონი.

წინასწარ განზრახვით მუცელში ჩვილის მომკვლელს, კაცისკვლის სასჯელი ედება. ჩვენ არ შეგვიძლია ზუსტად დაეადგინოთ, ჩასახულია და არის ბოლომდე გაფორმებული, თუ არა მოწყვეტილი ჩვილი. აქ გამოიძიება და დასასჯელი იქნება არა მხოლოდ დამნაშავე დასაბადებლის მოსპობისთვის, არამედ, მისი მშობელიც, რომელმაც თავის თავზე აღმართა ხელი, რადგან ამ მიზეზით მრავალი ქალი კვდება. ამას უერთდება გახრწნა ნაყოფისა, როგორც სხვა სახე კაცისკვლისა. ვინც ამას წინასწარი განზრახვით გაკეთებას გაბედავს, მკვლეელია, მაგრამ მისი სინანული არ უნდა გაგრძელდეს სიკვდილამდე, არამედ, მისი შეწყნარება შეიძლება ათი წლის შემდეგ. მათი სრულიად განკურნება ბრალისაგან შეუძლია არა დროს, არამედ, სინანულის სახეს.

ბასილი დიდის მე-2 კანონი.

ხორცის მოძულეთა შესახებ

თუ ვინმე გაკიცხავს ხორცის მჭამელს (სისხლის, კერპის მსხვერპლის ნაშთის, დამრჩვალის და ლეშის გარდა), თითქოსდა, ხორცის ჭამის გამო, არ ექნება სასოება, შეჩვენებული იყოს.

დანგრის კრების მე-2 კანონი.

* * *

სასაცილოდ მიმაჩნია მე, რომ ვინმეს ებრძანოს ღორის ხორცის ჭამისაგან თავის შეკავება. ნება მოიღეთ და ასწავლეთ მათ, თავი შეიკავეთ უვიცობით გამოწვეული დაპირებებისა და აღთქმებისაგან და შეუნდე ხორცის ჭამა განკითხვის გარეშე, რადგან „არაფერი ღვთისაგან დაბადებული მაღლობით მიღებული, არ არის გადასაგლები“ (I ტიმოთ, 4,4), ამის გამო ეს პირობა სასაცილოა და თავშეკავება არ არის საჭირო.

ბასილი დიდის 28-ე კანონი.

* * *

ღირსების მიხედვით ჩვენთვის მწვანილიც, ბოსტნეულიც იგივეა, რაც ხორცი. რაც შეეხება სარგებლობას, როგორც მწვანილში, ბოსტნეულში ვიცით მავნებლის გამოყოფა მარგებლისაგან, ასევე, ხორცშიც გამოვყოფთ სასარგებლოს მავნებლისაგან, ვინაიდან კონიონიც (მათუთა) მწვანილია, ისევე როგორც ძეწარც.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

საღმრთო წერილს არ უთქვამს: „ნუ სვამ ღვინოსო“. არამედ ნათქვამია: “ნუ სვამთ ღვინოს დასათრობათ” (იგავ 26,9); ამას ვაძბობ არა მარტო ეკლესიაში დაწესებულთა შესახებ, არამედ, ყველა ქრისტიანის შესახებ, რომელსაც ჩვენი უფლის ქრისტე ღმერთის სახლი ჰქვია.

აგრეთვე ნათქვამია, თუ როგორი ვაება, შოთი, უსახურება და სიბილწე სუფევს, როგორი თვალის დაბრმავება და ცუდი ჯანმრთელობა მოსდევს ღვინის ზედმეტ სმას და იმათ საქციელს, ვინც სულ ეძებს სად დალიოს, (მდრ. იგავ. 23,29-30).

წმინდა მოციქულთა პეტრეს და პავლეს მუ-16 კანონი.

* * *

ერის კაცი, რომელიც შეეჩეცევა თამაშს და ლოტობას ან უნდა დაეხრეს ან უზიარებელი იქნეს.

მოციქულთა კრების 42-ე კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

კერპთათვის შენაწირავის სისხლიანი ხორცის, დამრჩვალის, მხეცთაგან მოკლულის და მძორის მჭამელი ერისკაცების შესახებ

ერისკაცმა, რომელმაც შეჭამოს სისხლი, ან სისხლიანი ხორცი, მხეცის მოკლული, ან დამრჩვალი, უზიარებლობით დაისაჯოს.

VI მსოფლიო კრების 67-ე კანონი.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXX

თუ ვინმეს იძულებით მიაღებინებენ კერპისათვის შეწირულ საჭმელს, მაგრამ ისინი განუწყვეტლევ აღიარებენ, რომ ქრისტიანები არიან და იმ წუხილს, რომელიც მათ შეეძთხვათ, მოთმინებით და თავმდაბლობით აიტანენ, ასეთებს, როგორც უცოდველებს, ნუ აკრძალებათ შიარება.

ანკრის კრების მე-3 კანონი.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

საჭურისობის შესახებ

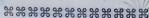
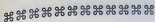
ერისკაცი, რომელიც თავს გამოისაჭურისებს, უზიარებელი იყოს სამი წელი, რადგან მტერია თავისი ცხოვრებისა არც მღვდლობის დირსია, რადგან თავის მკვლეელია იგი და საღვთო ქმნილების მტერი.

მოციქულთა კრების 22-ე, 24-ე კანონი.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

მართლმადიდებელთა შესახებ, რომლებიც მწვალებელთგან ერთად ლოცულობენ და მარსულობენ

თუ ვინმე ერისკაცი, ურიათა ან მწვალებლების

შესაკრებელში შევიდეს სალოცავად, უზიარებლობით დაისაჯოს.

შოციქულთა კრების 65-ე კანონი.

თუ ვინმე ერისკაცმა ურიებთან ერთად იმარხოს, ან ილღესასწაულოს მათთან ერთად, მიიღოს მათგან რაიმე საღღესასწაულო ძღვენი, მაგალითად, უცომო, ან სხვა რაიმე შესატყვისი, უზიარებლობით დაისაჯოს.

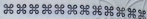
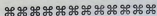
შოციქულთა კრების 70-ე კანონი.

მწვალებელთა საფლავებზე, ამ მათ მიერ მოწამეთა ადგილებად სახელდებულ ე.წ. საწამებლებში, ლოცვისა ან მკურნალობისათვის, მისვლის უფლება არა აქვს მორწმუნეს. ასეთებს და, იქ მორწმუნეთა მიმყვანებსაც, თუ ისინი მორწმუნეები არიან, უზიარებლობით დასჯა ეკუთვნით, რამდენიმე ხანს და როცა შეინანებენ თავიანთ საქციელს, შემდეგ შეიწყნარონ.

ლაოლიკის კრების მე-9 კანონი.

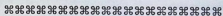
მწვალებელთაგან, რომლებიც ქრისტესაგან უფრო უკურთხეველნი არიან, ვიდრე კურთხეულნი, კურთხევის მიღება არ შეიძლება.

ლაოლოკის კრების 32-ე კანონი.

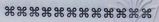
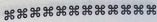
უნდა ეთხოვოთ ქრისტიან მთავრებს შემდეგი: საღმრთო ბრძანების გარეშე, მრავალ ადგილას, წარმართულ ცდუნებებს აყოლილები, კიდევ აწვობენ დრეობას და ქრისტიანებიც იკრიბებიან იმ დღესასწაულზე. საჭიროა ამ უწესობის აღკვეთა ქალაქებშიც და ქალაქგარეთ არსებულ ადგილებში, ვინაიდან, მოწამეთა სახსენებელ დღეებში და თვით წმიდათა ადგილებშიც კი, სადაც ის ნეტარნი განისვენებენ, არ რცხენიათ მათ ისეთი უშვერებს ჩადენა, რის თქმაც კი სასირცხვოა. საძაგლად როკავენ ველეებზე და მოედნებზე და ბილწი ქმედებითა და სიგყვით შეურაცხყოფენ წმიდათა ხსენების დღეს, შეკრებილი ოჯახის დედების პატიოსნებას და სხვა ურიცხვი ქალების კლემამოსილ მორცხვობას იმ მომამღე, რომ სარწმუნოების სიწმინდე იბღალება.

კართაგენის კრების მე-60 კანონი.

უიციტა და ცრუუიციტა შესახებ

იმათ, ვინც დაიუიციტებს, რომ არ მიიღებს ხელდასხმას, ნუ დაბაგანენ ძალას, რომ ხელდასხმა მიიღოს, რათა დამუიციტებელი არ იქნეს ცრუ უიციტის დამდები, თუმცა, უნდა არსებობდეს კანონი, რომელიც შეუნდობს ასეთნაირებს, მაგრამ ჩვენი გამოცდილებით ვიციტ, რომ დამუიციტებელნი არ არიან მოსაწონნი დვთისათვის.

საქართველოს
საეკლესიო კანონები

სსსს

საჭიროა განხილვა იმისა, თუ რა სახის ფიცია დადებული. და, აგრეთვე, ფიცზე დასართავი ნატიფი სიკეყვის, თუ არც ერთის მხრივ არ გამოჩნდება რაიმე სახეგემო, ასეთნაირებს სრულიად უნდა მივანებოთ თავი.

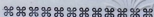
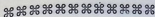
ბასილი დიდის მე-10 კანონი.

ვინც სხვისთვის ბოროტების გაკეთების ფიცს დადებს, სინანული უნდა აჩვენოს, ნაჩქარევი ფიცის დადების გამო და ფიცისაღში მოწიწების დაჩემებით ნუ გააძლიერებს თავის სიბოროტეს, რადგან არც ჰეროდეს არგო რაიმე ფიცის დაცვამ: იგი წინასწარმატყველის მკვლეელი გახდა.

ფიცი საერთოდ დასაგმობია, მით უმეტეს, ბოროტების შესახებ ფიცის დამდებელი უნდა დაისაჯოს. ამის გამო, მფიცავმა უნდა დაარღვიოს ფიცი და არ უნდა სურდეს თავისი დაუფიქრებლობის განმტკიცება. „დავიფიცე და დავამტკიცე არა ცოდვა, არამედ, მენი სიმართლის მცნებათა დაცვა“ (ფსალმუნი 228, 106). როგორც მცნება უნდა შესრულდეს განზრახვის გარდუვალობით, ასევე, ყოველნაირად საჭიროა ცოდვის დაუმტკიცებლობა და მოსპობა.

ბასილი დიდის 29-ე კანონი.

ვინც ცრულ დაიფიცოს, ათი წელი უზიარებელი იყოს. აქედან,

საქართველოს
სამართლებრივი

განდგომილობისა და სარწმუნოების უარყოფის შესახებ

ვაჭირების, მონაგებთა მიტაცების, ტყვეობის ან სხვა რაიმე ამგვარის გარეშე თუ ვინმე გადაუდგა და უარყო სარწმუნოება, კრებას შიამნია, რომ საჭიროა მათ მიმართ გამოვიჩინოთ მოწყალება, თუმცა, ისინი ღირსნი არ არიან კაცთმოყვარეობისა. თუ მონანები გულმოდგინედ, სამი წელი მსმენელებთან ერთად დაყონ, შეიდი წელი შევრდომილთან ილოცონ, ხოლო ორი წელი მლოცავებთან იღგნენ და შემდეგ ეზიარონ.

ნიკეის I მსოფლიოს კრების მე-11 კანონი.

* * *

ვინც შეშინდა მხოლოდ განჯვის მუქარისა და შენაძენი ქონების დაკარგვისა, გადასახლებისა და ამის გამო უარყო ქრისტიანობა და შემდეგ მოისურვა მოქცევა, საჭიროდ მიგვაჩნია მათი მსმენელად შეწყნარება აღდგომამდე, აღდგომის შემდეგ სამი წელი შევრდომით განკანონება და ზიარება სიწმიდეთა გარეშე. ამგვარად უნდა მივიღნენ ისინი სრულ ზიარებამდე, როდესაც სრულყოფენ ექვს წელს. თუ ვინმეს ელის დიდი ვაჭირება და სიკვდილი სნეულებით, ან სხვა რამ მიზეზით, ასეთები დროზე აღრე უნდა შეიწყნარონ.

ანკრის კრების მე-9 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

საქართველოს
ეკლესიის
საგარეო ურთიერთობების
სამსახური

✠✠✠✠

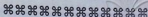
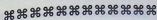
ვინც არა მხოლოდ თვითონ განდგება (მსხვერპლს შეწირავს კერძს), არამედ, აიძულებს სხვებსაც, ან იძულების მიზეზი გახდება, ამათ სამი წელი მსმენელთა ადგილი უნდა მიიღონ და შემდეგ ექვსი წელი უნდა შეუვრდებოდნენ. ხოლო შემდეგ ერთი წელი სიწმიდითა გარეშე უნდა ეზიარებოდნენ ლოცვებს. ათი წლის შესრულების შემდეგ ისინი მიიღებენ სრულ ზიარებას. ამ წლების განმავლობაში საჭიროა მათი ცხოვრების სხვა მხრივაც გამოძიება.

ანკრის კრების მე-9 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ქრისტიანობის მღევნელთაგან თავის განრილების შესახებ

ისინი, რომლებმაც გადაიხადეს ვერცხლი (ფული) რათა განჯვა-წამებისაგან შეუშოთებლად გადარჩენილიყვნენ, არ არიან დამნაშავენი: მათ გაიღეს ფულადი ხარჯი და დანაკარგი, რათა სული არ დაეკარგათ და არ წარეწყმიდათ. უფალი ამბობს: „რა სარგებლობას ნახავს ადამიანი, თუნდაც მთელი ქვეყანა შეიძინოს, თუკი სულს დაკარგავს“ (მათე 16,26), ან წარიწყმელს და კიდევ „ვერ შეძლებთ ღმერთსაც ემსახუროთ და მამონსაც“ (ლუკა 16,13). ისინი მღევართა წინაშე ღვთის მსახურებად გამოჩნდნენ და

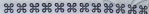
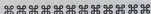
ვერცხლის სიძულვილითა და არაფრად ჩაგდებით აღასრულოს ნათქვამი, რომ „კაცის სულის ხსნა არის სიმდიდრე მისი“ (იგავი 13,8).

პეტრე ალექსანდრიელის მე-12 კანონი.

ის, ვინც მიაგოვა ყოველივე სულის ხსნისათვის და გაშორდა იქაურობას, არ იმსახურებს განკითხვას იმის გამოც კი, რომ მისი გულისათვის სხვები შეიპყრეს. ეფესოშიაც პავლეს ნაცელად თეატრონში შეიპყრეს გაიოზი და არისგახოსი, პავლეს თანამგზავრები. პავლე აპირებდა ხალხში შესვლას, მაგრამ მისმა მოწაფეებმა მისი მეგობარი ზოგიერთი აზიელი მთავარი მიაგზავნეს მასთან და ისინი ევედრებოდნენ, რომ არ გამოჩენილიყო თეატრონში (საქმე მოციქულთა 19, 29:31).

თუ ზოგიერთები მაინც გაუბედაობას იჩენენ იმ სიკვყვის გამო, რომ „თუ იხსნი, იხსენი სული შენი და ნუ იხედები უკან“ (მესაქ 19,17), მათ უნდა გაიხსენონ მოციქულთა თავი პეტრე, ჩაგდებული საპყრობილეში, რომელსაც, იცავდა მეომართა ოთხი ათეული. აქედან იგი გაიქცა და გადაურჩა მოსისხლე პეროდეს და იუდეველებს. ანგელოზის მცნებისამებრ ის წავიდა იქ, სადაც უნდოდა. პეროდემ, როდესაც ვერ იპოვა პეტრე, ბრძანა მეომრების ამოწყვეტა, რის გამოც, პეტრეს არ ეღება ბრალი.

პეტრე ალექსანდრიელის მე-13 კანონი.

საქართველოს
მართლმადიდებელი
ეკლესია

მოგვების, მისანთა, ვარსკვლავთმეცყველთა, მათემატიკოსთა (რიცხვის მისნის), გრძნეულთა და შემლოცველების შესახებ

ვინც მიუნდობა მისნებს, ან ასისთავად წოდებულებს (ასე ეწოდებოდათ უხუცეს მოგვეებს) ან სხვა ამგვართ, რათა მათგან სწავლით რაიმე გამოეცხადოთ, ექვეს წლით უზიარებლობით განკანონება მიესაჯოთ მათ მამათა მიერ განწესებული დადგენილებისამებრ. ამავე კანონით საჭირო არის იმათი განკანონება, ვინც დაატარებს დათვის ან სხვა ცხოველს მარტივი, უბრალო ადამიანების გასართობად და საუნებლად, ვინც მკითხაობს სვე-ბედისა და შობის დღის შესახებ და ამნაირ სიგყვებს ერის საცდუნებლად ამბობს, ვისაც ეწოდებათ ღრუბელთმღევენელი, მსახვრალნი (რიცხვებით მკითხავნი), შემლოცველნი, საცოთმოქმედნი (თილისმის მკეთებელნი), გრძნეულნი. თუ ისინი განაგრძობენ ამგვარ უწესოებას, არ შეიცილებიან და კვლავაც გამოიჩინენ მისწრაფებას სულის მომსპობი და წარმართი (ელიზური) ჩვეულებისადმი, დავადგენთ მათ გაძევებას ეკლესიიდან, როგორც ამბობენ საღვთო კანონები, რადგანაც „რა აქვს საერთო სინათლეს სიბნელესთან“ (2 კორ. 6,14), როგორც ამბობს მოციქული: „როგორ შეესიგყვება ღვთის გაძარი კერძებს? რა თანამომნაწილეობა აქვს მორწმუნეს ურწმუნოსთან? რა თანამომნაწილეობა აქვს ღმერთსა და ბელიარს შორის?“ (2 კორ. 6,15-16).

VI მსოფლიო კრების 61-ე კანონი.

საქართველოს
კანონმდებლობა

ზოგიერთები, თვის დასაწყისში, საეკროს ან თავიანთი სახლის წინ, ანთებენ ცეცხლს, რომელსაც, ძველი ჩვეულებისამებრ ახტებიან გიჟივით. ამიერიდან ამის ქმნას ეკრძაღავთ და, ამის შემდეგ, ვინც ასეთი რამ გაბეღოს, თუ სასულიერო პირი იყოს – განიკვეთოს, თუ ერისკაცი – უზიარებელი იქნეს, მეფეთა მეოთხე წიგნში (რომელიც, ასევე კრძალავს ამგვარ საქციელს) წერია: „აუშენა მანასემ ცის ყველა ძალას საკურთხეველი უფლის სახლის ორ ეზოში და გააგარა თავისი შვილები ცეცხლში. მის-ნობღა იგი. მოიხმო მკითხავეები და მომავლის წინასწარმეტყველნი განამრავლა უფლის წინაშე ბოროტის საქმნელად და მის განსარისხებლად“ (4 მეფეთა 21, 5-6).

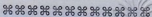
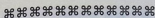
VI მსოფლიო კრების 61-ე კანონი.

ვინც თავისი გრძნეულობა ან მომწამვლელობა აღიაროს, კაცის მკვლელის სასჯელი მოიხადოს ღრრის ისეთივე განაწილებით, რადგან თვით გაამელაენა თავის ცოღეაში თავი.

ბასილი დიდის 65-ე კანონი.

ვინც გრძნეულებას შეუღგება, მან კაცის მკვლელის სასჯელი უნდა მოიხადოს.

ბასილი დიდის 72-ე კანონი.

საქართველოს
მართლმადიდებელი
ეკლესია

მსახიობ-მომღერალთა (მგოსანთა), სანახაობებისა და სათამაშო ადგილების შესახებ

თუ მომღერლებმა, მსახიობებმა და სხვა ასეთი სახის პირებმა, როგორც განდგომილებმა, მოინანიონ და ღვთის მაღლით მოიქცნენ, მათ ნუ ეტყვიით უარს შეწყენარებაზე.

კართაგენის კრების 45-ე კანონი.

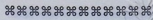
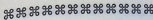
თუ ვინმე მსახიობთა დასის წევრი გაქრისტიანებას მოისურვებს და თავდაპირველი ბიწისაგან განთავისუფლდება, არავინ უნდა აიძულოს ის, რომ დაუბრუნდეს თავის ძველ ხელობას.

კართაგენის კრების 63-ე კანონი.

წმიდა და მსოფლიო კრება გმობს სახუმარო სანახაობას, სანადირო სანახაებს და მგოსანთა როკვას, ხოლო, თუ ვინმე დაარღვევს ამ კანონს, თუ იგი სასულიერო პირი იქნება – განიკვეთოს, ხოლო, თუ ერისკაცი – უზიარებელი იქნეს.

VI მსოფლიო კრების 51-ე კანონი.

სასულიერო პირთა შვილები საერო სანახაობაში ნურც

ჩაცმულობისა და მორთულობის შესახებ

თუ მამაკაცი საღედაკაცო სამოსელით შეიმოსოს, ან ღელაკაცი – სამამაკაცოთი, უზიარებელი იყოს.

VI მსოფლიო კრების 62-ე კანონი.

ვინც ნათლისღებით ქრისტე შეიმოსა, მან აღიარა ქრისტეს ხორციელი მოქალაქეობის მიბაძვის სურვილი. ვინც მომავალში თმას სხვადასხვაგვარად დაიწნავს და მერყევე სულეებს მახეს დაუგებს. მამობრივი განკანონებით ვუხსნით და სიწმიდით და სიმართლით მოღვაწეობას ვასწავლით, რომ მიაგოვონ ნივთიერი ცდუნება და ამაოება, დაუსრულებელი და სანაგრე-ლი ცხოვრების მიმართ ჰქონდეთ სამარადისოდ მიპყრობილი გონე-ბა და განწმენდილი შიშის მიერ მიიღონ სრულყოფილი ქცევა და ღმერთს მიუახლოვდნენ სიწმინდით ცხოვრების შესაბამისად. უფრო შინაგანი კაცი (შიდა სამყარო) შეამკონ, ვიდრე გარეშე კაცი (გარეგნობა) სათნოებით, წარმატებით და კეთილი ჩვეულებით, იმ მომამდე, რომ აღარ ჰქონდეთ არაფერი წინააღმდეგობის (ეშმაკის) მაცდური ძალის სიბოროტგეთავან. თუ ვინმემ ეს კანონი შეურაცხყოს, უზიარებელი იქნეს.

VI მსოფლიო კრების 98-ე კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

საქართველოს
სამართლებრივი

თუ ვინმე დედაკაცთაგანი მოჩვენებითი ღვთისმსახურებისათვის გაიკრეჭს თავს, რომელიც მას ღმერთმა მისცა მორჩილების გასახსენებლად, შეჩვენებული იყოს, როგორც მორჩილების შესახებ ბრძანების დამრღვევი.

დანგრის მე-17 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ანგარების და ავაზაკობის შესახებ

შეუძლებელია ერთ ეპისკოლეში მოხსენიება ყველა საღვთო წიგნისა, რომელშიც იქადაგება, რომ ავაზაკობას უნდა გავექცეთ და გავაგდოთ იგი ჩვენგან და რომელშიც ანგარება და სხვისი კუთვნილის მოხვეჭაც განქიქებული და ღვთის ეკლესიისაგან განღვენილია. ხოლო, ბარბაროსთა დამანგრეველი შემოსევებისა და ასეთი განწირულობის დროს, როდესაც ყოველმხრივ თავში ცემასა და გოღებაში არიან და ყველა ვაუბითაა საფსე. ამ დამღუპელი დროის თავის სასარგებლოდ გამოყენება და ქონების მოხვეჭა, არის უღვთო და ღმერთის გამამწარებელ კაცთა დამახასიათებელი, რომლებიც უკიდურეს უღმერთობამდე არიან მისულნი. ასეთები შეჩვენებით განქიქებული უნდა იქნენ, რომ მათი საქციელით გამოწვეული რისხვა მთელ ერს არ დაატყდეს თავს. პირველად უნდა დაისაჯონ ხელისუფლების მქონენი და ასეთი

საქმის მოქმედ კაცთა წინამძღოლნი, რადგან მეშინია, როგორც წერილი ამბობს „ვამ თუ წარწყმდეს მართალი უღმრთოსთან ერთად“ (შესაქმის 18,23).

თუ პირველი ანგარების გამო ვინმეს სასჯელი ექნება მოხდელი და ცუდი დროის ხელახლა დადგომისთანავე ისევ ანგარებას დაუბრუნდეს და თავისი თავისთვის სასარგებლო საქმეს გააკეთებს სისხლითა და აღამიანების ელექტით, ტყვეთა და ღლოლვილთა მოსპობით, რაღას უნდა ველოდეთ სხვას, თუ არა რისხვის მოტანას ასეთი ანგარების მოღვაწესთაგან თავისთვისაც და მთელი ერისთვისაც.

ზარას აქარმა რომ შესცოდა დაფიცებულზე, ისრაელის მთელ კრებულზე მოიწია რისხვა (მდრ. ისუ ნავე 7) და აი, ერთმა რომ შესცოდა, ვანა მარგო ის მოკვდა ცოდვაში? ყველა ქონება, რომელიც უცხო იქნება და არა ჩვენი, შეზვენებულად უნდა ჩავთვალოთ ამ დროს, რადგან აქარმა მოიპარა ნადავლისაგან და ესენიც ნადავლისაგან ისვეჭენ. აქარმა მგრისა მოიპარა, ესენი კი ძმისაგან მითთვისებენ და შეიძენენ თავის დასაღუქად.

ნურავინ იცოუნებს თავს იმიტომ, რომ იპოვა უცხო რაიმე, რადგან არც ნაპოვნი არ უნდა გახდეს ანგარების წყარო. მეორე რჯულისაში ნათქვამია: „თუ იპოვნი შენი ძმის გზაბნეულ ხბოს და ცხვარს, გაიდენე ისინი წინ და დაუბრუნე შენს ძმას“ (მეორე სჯულთა 22,1-3);

თუ არ შეიძლება, რომ მშვიდობიან დროში ვინმე

მრავალ ცოდვას იღებს თავზე ასეთი შეცოდებით ატეხილი მშობის და გულისწყრომის ვნება, საღმრთო მოციქულმა არამარტო კერპმომსახურება, არამედ, ყოველივე ბოროტების ძირი უწოდა მას (მღრ 1 ტიმოთ. 6,10).

ავაზაკი მკვლელობასაც არ დაერიდება, რომ თავისი მისწრაფება შეასრულოს. იგი თავიდანვე შეიარაღებულია ამ საქმისათვის, მომზადებულია, იარაღსაც იხმარს, თანამოქმედთაც დაიხმარს და ადგილმდებარეობასაც მოიმარჯვებს, რის გამოც, ასეთს კაცისკვლის ბრალი ედება, თუ მოინანიებს და თავის თავს ეკლესიას მოჰგვრის.

გრიგოლ ნოსელის მე-6 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ქურდობის შესახებ

თუ ქურდმა თვითონ მოინანიოს და თავი თვითონ გამოთავლინოს, მხოლოდ ერთი წელი აეკრძალოს მას სიწმინდის მიარება. თუ სხვამ ამხილოს, ორ წელს არ უნდა ემიაროს. განაწილდეს ეს ორი წელი ასე: შევრდომილთა ერთად იყოს ერთი წელი, მორწმუნეთა შორის ერთი და ბოლოს ღირსი გახდეს მიარების.

ბასილი დიდის 61-ე კანონი.

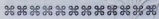
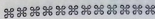
ვინც უარულად მოიხვეჭს სხვის ქონებას და ამის შემდეგ თავს გაამხელს ცოლის აღსარების დროს მღვდლის წინაშე, მონღომებით აღუდგება წინ ვნებას და განკურნავს დაავადებას, ასეთმა თავისი ქონება უნდა გაუყოს გლახაკებს, რომ იმისი დაფანგვით, რაც აქვს, ცხადად გამოჩნდეს, მისი განწმენდა ანგარების სენისაგან. თუ არაფერი ქონდეს, გარდა სხეულისა, მოციქული უბრძანებს, რომ ხორციელი შრომით უნდა განიკურნოს მისი ვნება, მოციქული გვეუბნება: "მძარავი ნუღარ იმარავს, არამედ, მეტი იშრომოს და ქნას სიკეთე, რომ ჰქონდეს მისაცემელი მისთვის, ვისაც ჭირდება" (ეფეს 4,28).

გრიგოლ ნოსელის მე-9 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

საფლავთა მძარცველთა შესახებ

საფლავთა მძარცველობა განიყოფა შესანდობლად და შეუნდობლად. თუ ვინმე ცხედარს მოერიდოს, დამარხული სხეული ხელუხლებლად დატოვოს ან დამარხოს ისევ, რომ მშვემ არ ნახოს ბუნების უშვერება და ამ საფლავის ახლოს არსებული ქვებით ააშენოს რაიმე ნაგებობა, თუმცა საქებარი საქციელი არ არის, მაგრამ ჩვეულებას ეს მიუჩნევია შესანდობლად, თუ რაიმე

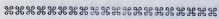

საქართველოს
სამართლებრივი

პატიოსანი და სამოგადოდ სასარგებლო საქმისთვის იქნება გამოყენებული ის ნივთები, ხოლო, გაჩხრეკა, მტვრად და მიწადქეციული ხორცისა და ძვლების აქეთ-იქეთ მიმოყრა იმ იმედით, რომ შეიძენენ მასთან ერთად დამარხულ სამკაულებს, უნდა დაისაჯოს იმ კანონის მიხედვით, რომლითაც განაკანონებენ სიძვის ჩამდენს.

ვრიგოლ ნოსელის მე-7 კანონი.

სიწმინდეთა მკრეხელობის შესახებ

სიწმინდეთა მკრეხელობა, საეკლესიო ნივთების შიგთაცება, ძველი აღთქმის წიგნთა მიხედვით, ღირსია არანაკლები სასჯელისა, ვიდრე მკვლელობა, რადგან კაცისმკვლელიცა და ღეთისთვის შეწირული ქონების მომხვეჭელიც ჩაქოლვით ისჯება (შდრ ისუ ნავე 7,22-26). არ ვიცი საეკლესიო ჩვეულებამ დაუშვა თუ არა რაიმე შეღავათი ან შერბილება სასჯელისა, რომ სენი განიკურნოს უფრო ადვილი სასჯელით. მაშათგან გადმოცემით მიღებული სჯულის მიხედვით, ასეთი დანაშაულის ჩამდენთა განკანონება შემოიფარგლა მრუშობისათვის დაწესებულის სასჯელზე ნაკლები ღრით.

ვრიგოლ ნოსელის მე-8 კანონი.

ისინი, ვინც მეუღლესთან თანაცხოვრებით ან სხვა რაიმე მოურიდებლობით წმიდა ადგილებს წაბილწავენ, შეურაცხყოფენ, კაცთამკვლელებთან ერთად ღვთისმის ღირსიც არ არიან საღვთო გაძარში და ვბრძანებთ მათ იქედან გაძევათ.

VI მსოფლიო კრების 97-ე კანონი.

მკვლელთა შესახებ

თუ რომელიმე სასულიერო პირი ჩხუბში ვინმეს დაჰკრავს და ერთი ღარგყმით მოკლავს, განიკვეთოს მისი დაუწყნარებლობის გამო, ხოლო თუ ერისკაცი იყოს, უზიარებლობით დაისაჯოს.

მოციქულთა კრების 66-ე კანონი.

* * *

ნებისთი მკვლელობისათვის უნდა შეუვრდებოდნენ მთელი სიცოცხლის განმავლობაში, ხოლო სრული ზიარების ღირსნი მხოლოდ სიცოცხლის დასასრულს გახდნენ.

ანკრის კრების 22-ე კანონი.

✠✠✠✠

სასიკვდილოდ არ ეცემოს იგი, მკვლელი არის, მაგრამ უნებლიე, რადგან მოსაკლავად არ უცემია.

ბასილი დიდის მე-11 კანონი.

ბრძოლის დროს ჩადენილი მკვლევლობები ჩვენს მამებს არ მიაჩნიათ მკვლევლობად, რადგანაც მე მგონია, მათ შეუნდობენ, როგორც მოღვაწეებს სიწმიდისა და კეთილი მსახურებისათვის. მაგრამ იქნებ უკეთესია ვურჩიოთ მათ, როგორც სულით არაწმინდებმა, სამი წლით თავი შეიკავონ საიდუმლოთა მთარებისაგან.

ვინც ავაზაკს შეებრძოლება, უზიარებელობით დაისაჯოს საიდუმლოსგან განყენებული. თუ სასულიერო პირი იყოს, პატივი აყეაროს, რადგან „ყველა, ვინც აიღებს მახვილს, — ნათქვამია, — მახვილით მოკვდებაო“ (მათე 26,52).

ბასილი დიდის 55-ე კანონი.

ვინც განშრავს მოკლას კაცი და ამის შემდეგ მოინანიოს, ოცი წლით ნულარ ეზიარება, ღვთის სიწმიდეს. ის ოცი წელიწადი მას ასე უნდა გაუნაწილდეს: ოთხი წელი უნდა შესტიროდეს სალოცავი სახლის კარებთან მღვთმი და ევედრებოდეს შიგ შემსვლელ მორწმუნეებს, ილოცონ მისთვის და აღიარებდეს თავის ურჯულოებას. ოთხი წლის შემდეგ მსმენელთა შორის იყოს შეწყნარებული და

✠✠✠✠

საქართველოს
საეკლესიო კანონები

ხუთ წელს იყევს მათთან ერთად. შვიდი წელიწადი შევრდომი-
ლებთან ერთად გააგაროს. ოთხ წელიწადს ეკლესიაში
მორწმუნეებთან ერთად იღვეს მხარების გარეშე და, როცა ყოვე-
ლივე ეს აღსრულდება, შემდეგ შეიძლება შეიწყნარონ სიწმიდეთა
მხარებაზე.

ბასილი დიდის 56-ე კანონი.

* * *

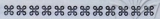
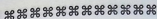
უნებლიე კაცისმკვლელი ათი წელი არ უნდა ეზიაროს
სიწმიდეს, ის ათი წელიწადი ისე გაუნაწილდება მას: ორი წელი
შესტიროდეს, სამი წელი მსმენელებთან ერთად იღვეს, ოთხი წელი
შევრდომილებთან დაყოს, ერთ წელიწადს იღვეს მორწმუნეებთან
და მხოლოდ ამის შემდეგ შეიწყნარონ იგი სიწმიდეთა მხარებაზე.

ბასილი დიდის 57-ე კანონი.

* * *

ცხადია, რომ ასეთებს ეკლესიის გამგებელმა მათი
სინანულის რაგვარობისა და ქცევის მიხედვით უნდა შეუმოკლოს
განკანონების დრო, რომლის მიხედვით სინანულის თითოეულ საფეხ-
ურზე შეუმცირდებათ სასჯელი, რადგან გულმოდგინეობა
მისწარფებით ქცევისა დასძლევს დროს და გულმხურვალე
წადილი მათი, რომლებიც უშკაცრესად განიწმენდენ და
გაიმართლებენ თავს, სძლევს და აღემაგება დროის სიგრძეს.

კრიგოლ ნოსელის მე-4 კანონი

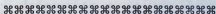
საქართველოს
მართლმადიდებელი
ეკლესია

თავის მკვლელის შესახებ

შესაწირავის შეწირვა (ქამის წირვა) თავის მკვლელისათვის არ შეიძლება, ხოლო ვინც ცნობადაკარგული იყო და თავი მოიკლა, მისთვის შეიძლება ქამის წირვის ჩაგარება.

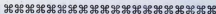
გიმთეთ ალექსანდრიელის კანონი

შვილების მიმტოვებელი დედის შესახებ

თუ ვინმე მიატოვებს თავის შვილებს, არ კვებაეს მათ და არ ეხმარება, რაც შეუძლია, რათა აღზარდოს სათანადო ღვთის მსახურებით, არამედ, განდევილობის მიზეზით უყურადღებოდ დატოვებს მათ, შეჩვენებული იყოს.

დანგრის კრების მე-15 კანონი.

მშობლების მიმტოვებელი შვილების შესახებ

თუ შვილები, მორწმუნე მშობლებს, ღვთისმსახურების

მიზეზით გამორღებიან და არ მიაგებენ მშობლებს შესაფერის პატივს, ცხადია, ღვთისმსახურებისადმი პატივისცემის დაცვით, შეჩვენებული იყვნენ.

დანგრის კრების მე-16 კანონი.

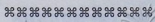
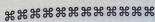
აღამის უკვდავად დაბადების შესახებ

ვინც იტყვის, რომ პირველი კაცი - ადამი, დაიბადა მოკვდავად, ისე, რომ გინდ ჩაედინა ცოდვა, გინდ არა, მაინც ეწერა ხორციელი სიკვდილი, ე.ი. ხორციდან გასვლა არა ცოდვის სასჯელად, არამედ ბუნების აუცილებლობის გამო, შეჩვენებული იყოს.

კართაგენის კრების 109-ე კანონი.

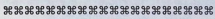
წმიდა წიგნების გაფუჭების შესახებ

არავის არ ეძლევა ნება ძველი და ახალი აღთქმის, ან ჩვენი წმიდა ქადაგებისა და მოძღვრებების წიგნები გააფუჭოს,

დაჭრას ან წიგნის ეაჭარს, ან მეწვრილმანეს, ან სხვა ვინმეს ამგვარს მისცეს გასაფუჭებლად, ან გასანადგურებლად, თუ არ არის სრულიად უვარგისი და გამოუსადეგარად ქცეული ჩრჩილის, წყლის ან სხვა რაიმესაგან. ხოლო, ვინც ასეთ რაიმეს ჩაიდენს ამიერიდან, ერთ წელიწადს უზიარებელი იქნეს. ასევე, ასეთი წიგნების მყიდველი, თუ არც თვით უღობღეს მათ თავის სასარგებლოდ, არც სხვას მისცეს ქველმოქმედების მიზნით, ან ხელისშეუხებლად შესანახავად, არამედ, აფუჭებდეს და აზიანებდეს მათ, უზიარებელი იქნეს.

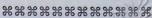
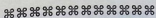
VI მსოფლიო კრების 68-ე კანონი.

ეკლესიისა და სასულიერო პირთა შეურაცხყოფის შესახებ

თუ ვინმე ერის კაცი უგულვებელყოფს საღვთო და სამეუფო ბრძანებებს, სასაცილოდ აიგდებს ეკლესიის მოწიწების ღირს წესებს (დაუწერელ დადგენილებებსა და ძველ ვადმოცემებს) და სჯულს (დაწერილ კანონებს) და გაბედავს სასულიერო პირთა ცემას და საპყრობილეში ჩაგდებას დანაშაულის გარეშე, ან რაიმე შეთხზული მიზეზის გამო, შეზვენებული იქნეს.

სოფიის ტაძარში შეკრებილ წმიდა მამათა მე-3 კანონი.

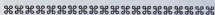

საგარეო
კავშირების

თუ რა ასაკიდან განიკითხება ადამიანი ღვთის მიერ

ყოველი ადამიანი შემეცნების და მსჯელობის უნარის მიხედვით, განიკითხება ათი წლის ასაკიდან, მეორენი კი, შემდგომი წლებიდან.

ტიმოთე ალექსანდრიელის მე-8 კანონი.

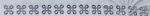
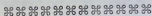

მამაკაცის და ქალის ერთად ბანაობის აკრძალვის შესახებ

ქალთან ერთად ბანაობა ეკრძალება ყველა ქრისტიანს, რადგან ეს არის წარმართთა მიერ წამოყენებული პირველი ბრალდება ჩვენზე. ასეთ საქმეში მხილებული ერისკაცი უზიარებელი იქნეს.

ლაოდიკიის კრების 77-ე კანონი.

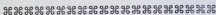
საქართველოს
ეკლესიისთვის

გვ. 114

უძლურთა დაცინვის შესახებ

თუ რომელიმე ერისკაცმა დასცინოს კოჭლს, ყრუს, ბრმას, უხეხებდაწყლულებულს, უზიარებლობით დაისაჯოს.

მოციქულთა კრების 57-ე კანონი.

ცოდვის შესახებ

არა მარტო თავმდაბალი, არამედ, ჭეშმარიტიც არის წმინდა ხმა: „თუ ვამბობთ, რომ არ გვაქვს ცოდვა, საკუთარ თავს ვაბყუებთ და ჭეშმარიტება არ არის ჩვენში“ (I იოანე, 1,8); ვისაც ჰგონია, რომ თავდამლობის გამო არ უნდა ვთქვათ, ცოდვა არა გვაქვსო, და არა იმიტომ, რომ ეს ჭეშმარიტებაა, შეჩვენებულ იყოს. ამას მოწმობს მოციქულიც და ამბობს: „თუ ვაღიარებთ, ჩვენს ცოდვებს, სარწმუნო არის და მართალი, რომ მოგვეტყუება ცოდვები და განვიწმინდებით ყოველგვარი უსამართლობისაგან“ (I იოანე, 1,9).

კართაგენის კრების 114-ე კანონი.

XXXXXXXX

წმიდათა მიერ ჭეშმარიტი ითქმის სიტყვები: „მოგვიტყვე ჩვენ თანანადებნი ჩვენნი“. ასევე, ვისაც სურს, წმიდათა მიერ წარმოთქმული სამეუფო ლოცვის სიტყვები: „მოგვიტყვე ჩვენ თანანადებნი ჩვენნი“ ისე გაიგვს, რომ წმიდანები თითქოს თავმდაბლობით და არა ჭეშმარიტად ამბობენ ამას: შეჩვენებულ იყოს, რადგან ვინ ჩათელის მლოცველად იმას, ვინც ადამიანებს კი არა, ღმერთს ატყუებს და ბაგეებით კი ამბობს, რომ სურს, რათა მიეტეოს მას ცოდვა, ხოლო გულით ამბობს, რომ სხვას, თანამდებთ (მოვალეებს) მიეტეოს, თითქოს თვითონ მას, ცოდვა არ ჩაუღვნია.

კართაგენის კრების 116-ე კანონი.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

გარდაცვალებულთა შესახებ

დაძინებულთათვის (გარდაცვალებულთათვის) აღინიშნოს სამი ღღე ლოცვითა და ფსალმუნებით, რადგან ქრისტე შესაჲე ღღეს აღღვა: ცხრა ღღე აღინიშნება დარჩენილთა და გარდაცვლილთა მოსახსენიებლად, ორმოცი ღღე აღინიშნება, ძველი აღთქმისამებრ, რადგან ასე იგლოვა ერმა მოსე, აღინიშნება წელიწადი შათი მოსახსენებლად და საჭიროა დაურდომილებს მიეცეს შათი (გარდაცვლილთა) ქონებიდან რაიჲე;

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

ამას ვამბობთ კეთილმსახურთა შესახებ, რადგან, უღუთოთ, ამქვეყნიური ქონება მთლად რომ გასცენ, მათთვის უსარგებლოა. ვინც სიცოცხლეში ღვთის მგერი იყო, ცხადია, ის გარდაცვლილიც მასთან არ არის. ღმერთთან არ არსებობს უსამართლობა, რადგან მართალია უფალი და შეიყვარა სიმართლე და „აი კაცი და აი მისი საქმე“.

წმიდა მოციქულთა პეტრეს და პავლეს მე-4 კანონი.

* * *

დაძინებულთა (გარდაცვლილთა) მოსახსენიებლად გამართული სუურა კეთილწესიერებით და ღვთის შიშით უნდა ჩატარდეს, რომ შეძლონ გარდაცვლილის მეოხება.

წმიდა მოციქულთა პეტრეს და პავლეს მე-15 კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

აღდგომის დროის განსაზღვრისა და მარხვის შესახებ

ეს საკითხი თხოულობს ზუსტ გადაწყვეტას, თუ რომელ საათზე, ან რომელი საათის ნახევარზე, ან რომელი საათის თხუთმეტ წუთზე უნდა დავიწყოთ ჩვენი უფლის მკვდრეთით აღდგომის სიხარული.

მორწმუნეებს, რომელნიც გადამრჩენი ვნების ღღეებს მარხვით, ლოცვით და ლმობიერი გულით გადაიხდიან, მართებთ, რომ აღდგომის წინ შუაღამის მოწვევისას, დიდი შაბათის დამეს, რომელიც წმიდა აღდგომას თენდება, მარხვა გახსნან (იხსნილონ) საღვთო მახარებლების მათეს და ლუკას მიხედვით, რომელთაგან ერთი – „მწუხრი შაბათსა“ (მათე 28,1) ხოლო მეორე „ციცკარს მსთუად“ (ლუკა 24, 1) გვიან დამით აგვიწერენ ჩვენ აღდგომის სიხარულს და დაწყებას.

VI მსოფლიო კრების 89-ე კანონი.

* * *

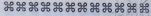
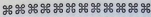
ყველა, ვინც გაბედავს (და დაარღვევს) წმიდა და დიდი ნიკეაში შეკრებილი კრების განსამდგურებას (რომელიც შედგა კეთილმსახური და ღვთისმოყვარე მეფის კონსტანტინეს იქ ყოფნის დროს, საცხოვნებელი აღდგომის წმიდა ღღესასწაულის გამო), უზიარებელი და განღვენილი უნდა იყოს ეკლესიისაგან.

ანტიოქიის კრების I კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

მადლის შესახებ

ღვთის მადლი, არა მარტო ცოდვების მიტევებას მოგვ-

მადლებს, არამედ, იმაშიც გვეხმარება, რომ აღარ შევეცოდით.

ასევე, საჭიროდ მიგვაჩნია შემდეგი: ვინც იტყვის, რომ ღვთის მადლს, რომლითაც გავმართლდებით ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მიერ, მხოლოდ წარსული ცოდვების მიტევება შეუძლია და არ მოგვმადლებს დახმარებას, რომ აღარ შევეცოდით შემდეგაც, შეჩვენებულ იყოს.

კართაგენის კრების III-ე კანონი.

* * *

ქრისტეს მადლი არა მარტო გვაძლევს იმის ცოდნას, რომ რაც საჭიროა, ისე გავაკეთოთ, არამედ სიყვარულს შთაგებურავს ჩვენ, რათა, რაც შევიცანით, მისი სრულყოფა შევძლოთ.

ასევე, ვინც ამბობს, რომ ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მადლი ჩვენ მოგვენიჭა მხოლოდ დახმარედ, რომ არ, შევეცოდით და მის მიერ განგვიცხადება და გვეუწყება ჩვენ ჩვენი ცოდვების შეცნობა, რათა ვიცოდეთ, რისი თხოვნა არის საჭირო და რას უნდა ავუქციოთ გვერდი და ვინც არ აღიარებს, რომ მისი შესაძლებლობით გვეძლევა შეძლება და სიყვარული იმისა, რომ რაც გავიგეთ, ის შევასრულოთ, შეჩვენებულ იყოს.

მოციქული ამბობს, „ცოდნა აამჰარტავნებს, ხოლო სიყვარული აღაშენებს“ (I კურ. 8,1). სრული უღმერთობაა იმის დაჯერება, რომ ქრისტეს მადლს ჩვენი გაამჰარტავნებისთვის აქვს ძალა, ხოლო აღშენებისთვის – არა აქვს, ვინაიდან თითოეული

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

✠ ✠ ✠ ✠ ✠

მათგანი ღვთის საჩუქარია: იმის ცოდნაც, რაც უნდა ვქნათ და სიყვარულიც, რომ ჯეროვნად გავაკეთოთ, რათა სიყვარულის აღმშენებლობით ცოდნამ ვერ შეძლოს გაამჰარტაუნება, რადგანაც, როგორც ცოდნის ღვთისმიერობა დაწერილია: „რომელიც აძლევს კაცს ცოდნას“ (ფსალმუნი 93,10), ასევე, სიყვარული შესახებაც დაწერილია, რომ „სიყვარული ღვთისაგან არის“ (I იოანე 4,7).

კართაგენის კრების 112-ე კანონი.

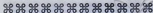
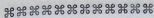
ვინც ამბობს, რომ სიმართლის მაღლი ჩვენ მოგვეცა იმისთვის, რომ რისი გაკეთებაც შეგვიძლია თავისუფლებით, ის ადვილად გავაკეთოთ მაღლის მიერ და თუ მაღლი არ მოგვეცემოდა, მაინც შეგვიძლო, მაღლის გარეშეც, ღვთის ცნებათა შესრულება, მაგრამ არა ადვილად, შეჩვენებულ იყოს. როდესაც უფალი ლაპარაკობდა ღვთის ცნებათა ნაყოფის შესახებ, არა უთქვამს ჩემს გარეშე შეგიძლიათო ძნელად გაკეთება, არამედ თქვა: „ჩემს გარეშე არაფრის გაკეთება არ შეგიძლიათო“ (იოანე, 15,5).

კართაგენის კრების 113-ე კანონი.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

სინანულის, შენდობის და სასჯელის შესახებ

თუ ვინმე, შემოთქმულ ცოდვებში ჩავარდნილი, სინან-

ულისა და აღსარებისადმი დიდ მისწრაფებას გამოაჩენს და თუ ის, ვისაც რწმუნებული აქვს კაცთმოყვარე ღვთისაგან სასჯელის დაღებისა და მოხსნის უფლება, ნახავს მის გადაჭარბებულ აღსარებას და სინანულს, კაცთმოყვარე აღმოჩნდება მის მიმართ და შეუპოკლებს განკანონების ვადას, იგი არ უნდა გახდეს განკითხვის ღირსი, ვინაიდან, წმიდა წერილის თხრობაში ჩვენ ვხედავთ, თუ რა სწრაფად ხლებიან ღვთის კაცთმოყვარეობის (წყალობის) ღირსნი დიდი ცოდვების მაღიარებელნი.

ბასილი დიდის 74-ე კანონი.

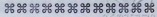
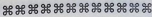
ამას ყველაფერს ვწერთ, რათა სინანულის ნაყოფი გამოეცადოთ, რადგან ჩვენ დროის მიხედვით კი არ განვიკითხავთ მონანულთ, არამედ ვუყურებთ სინანულის სახეს, თუ რამდენად გულმოდგინება მონანული. თუ ძალიან უჭირთ თავისი ჩვეულების მოშლა, მსურველნი არიან ემსახურონ უფრო ხორციელ სიამოვნებას, ვიდრე უფალს და სახარებისამებრ ცხოვრებას არ მიიღებენ, ერთ სიტყვასაც არ ევტყვიით მათ, ვინაიდან ურწმუნო და მოღავე ერში გვსმენია: „თვითონ იხსენი სული შენი“ (შესაქ. 19,17); ამის გამო, ნუ დაგუშვებთ, მათთან ერთად, ჩვენს წარწყმედას. უნდა გვემინოდეს სამინელი სასჯელისა, თვალწინ უნდა გვექონდეს უფლის მიერ მიბღვის სამინელი დღე და ნუ

მოვინდომებთ სხვათა მიერ ჩადენილი ცოდვებისაგან დაღუპვას. თუ ვერ გეასწავლა ჩვენ უფლის სამინელმა ხელმა, ვერც ამგვარმა დარცყმებმა ვერ მოგვიყვანა გონს, რომ ჩვენი უსჯულოებების გამო მიგვატოვა უფალმა, მიგვეცა ბარბაროსთა ხელთ, მოწინააღმდეგე ტყვედ წაიყვანა ერი და გაფანტულ იქნა იგი, რადგან ამას ბუღაუდუნ ქრისტეს სახელის მაგარებულნი, თუ ვერც შეიყნოს ადამიანმა და ვერც მიხვდა, რომ ამის გამო გადმოვიდა ჩვენზე ღვთის რისხვა, მაშინ რაღა გვეთქმის და რაღა გვაქვს მათთან საერთო! ჩვენ, ღლე და ღამე, საჯაროდ და ცალკე უნდა ვუღასტურებდეთ მათ ჭეშმარიტებას. მაგრამ, ნუ დაუშვებთ, რომ მივეყვით მათ სიბოროტეში. უკეთესია ვილოცოთ, რათა შევიძინოთ ისინი და გამოვიხსნათ ბოროტის მახიდან. თუ ამის გაკეთებას ვერ შევძლებთ, ვისწრაფოთ, რომ ჩვენი სულები ვიხსნათ საუკუნო სასჯელისაგან.

* ბახილი დიდის 84-ე კანონი.

ვისაც ღვთის მიერ მოცემული აქვს შეკერიისა (დასჯის) და გახსნის (სასჯელისაგან განთავისუფლების) უფლება, მას მართებს, რომ განიხილოს ცოდვის ხარისხი, ცოდვილი კაცის შემობრუნებისაკენ ღტოლვა შეიგრძნოს და ამგვარად სენის შესაბამისი წამალი

მოუგზავლოს, რომ არ შეხედოს მარტივად ცოდვას და ამით ვერაფერი არგოს ცოდვით დაუძღურებულს. ცოდვის სენი კი, მარტივი არ არის, არამედ, ნაირ-ნაირია და მრავალსახე. იგი სიბრროგის ნერგს მრავლად აღმოაცენებს. მისი შემწვობით უკეთურება აღემატება და აღორძინდება იმ ზოშამდეც კი, რომ წინააღმდეგობას უწევს მკურნალის ძალას. ამიგომ, ვისაც უნდა მკურნალის ხელოვნება აჩვენოს, მას პირველად მართებს, რომ ცოდვის მოქმედის ნება შეიცნოს: სიმართლე სურს მას, თუ პირიქით, თუ საკუთარი ნებით მოუხშობს სენს. უნდა შეიცნოს თავის ქცევას როგორ წარმართავს: თუ არ ეწინააღმდეგება მკურნალს და სულიერ ტკივილს მასზე დადებული წამლით კეთილად კურნავს, ასეთ შემთხვევაში, ღირსებისამებრ უნდა მიეცეს მოწყალეობა.

ღვთის ყველა სიკცვა და ღვთის მიერ ხელდასხმული მწყემსის უფლება მოაქცევს გმასაცდენილ ცხვარს და გველის ნაკებნ წყლულს განუკურნავს, არც ორმოში ჩავარდნილს ტოვებს სასოწარკვეთილს, არც აღვირს მიუშვებს თავაშვებულად და თავგზებელადებული ცხოვრებისათვის. კარგად უნდა იცოდეს მკურნალმა ყოველნაირი - ფიცხელი და ბლანგე (გამშრობი) საშუალებით, რბილი და ტკბილი წამლით ვნების შეჩერება და ჩირქმდინარე წყლულის შესორცება, მოღვაწეობის შედეგად გამოტანილი სინანულის ნაყოფის შემჩნევა-შემოწმება და ზეციური სინათლისკენ მოწოდებული აღამიანის ბრძნული განგება.

ვინაიდან ჩვენ ორივე უნდა ვიცოდეთ - წესთა უცთომე-

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

ლობაც და სჯულის ჩვეულებაც, - გემართებს შერცხვენით მხილება მათი, რომლებიც ღვთის მოცემულ წესებს არ შეიწყნარებენ, როგორც ჩვენ დიდი და წმიდა ბასილი გვასწავლის.

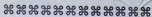
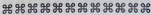
VI მსოფლიო კრების 102-ე კანონი.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

ეკლესიიდან განყენებისა და ეკლესიური ცხოვრების შესახებ

ხოლო ამას რომ ვწერთ, ღვთის ეკლესიისაგან განკვეთთ არა იმათ, ვისაც ჭეშმარიტად სურს მოღვაწეობა (ღვაწლის შეღვთა) საღვთო წერილისამებრ, არამედ, იმათ, ვინც მოღვაწეობას ამპარტავენების საბამად აქცევს და ქედმაღლურად უყურებს იმათ, ვინც მარტივი ცხოვრებით ცხოვრობს. ამით ისინი შემოიღებენ სიახლეებს (საღვთო) წერილისა და საეკლესიო კანონების წინააღმდეგ.

ჩვენ გვაკვირვებს ქალწულობა თავმდაბლობით შემკული ვიღვთ მარხვას პატიოსნებით და ღვთის შიშით შესრულებულს და შევიწყნარებთ ამ ქვეყნისაგან განმორებას, თავმდაბლობით აღსრულებულს, პატივს ვცემთ ქორწინებით თანამკვიდრობას შეუგინებელს და შეურაცხყოფას არ ვაყენებთ სიმდიდრეს, რომელიც

სიმართლით არის შეძენილი და სიკეთისთვის იხარჯება. ვაქებთ არაძვირფასი სამოსელის უბრალოებას და სისადავეს, მხოლოდ ხორცის დასაფარავად განკუთვნილს. ხოლო, გახსნილი და სათრევი სამოსლით მოსიარულეებს, არ შევიწყნარებთ. პატივს ვცემთ ღვთის სახლებსა და მათში მოწყობილ კრებებს ვთელით წმიდად და სასარგებლოდ. ღვთისმსახურებას სახლებში კი არ შევამწყვდევეთ, არამედ პატივს ვცემთ ყოველ ადგილს, ღვთის სახელზე აშენებულს და შევიწყნარებთ ეკლესიაში საერთო სარგებლობისათვის შეკრებილ კრებას, შევნატრით გლახაკთა მიმართ ძმათა მიერ ეკლესიის ძველი გადმოცემისამებრ ქმნილ ქველმოქმედებას და, მოკლედ რომ ვთქვათ, ელოცულობთ, რათა ეკლესიაში ხდებოდეს ყველაფერი, რაც მოცემულია საღვთო წერილში და განწესებულია მოციქულთა გადმოცემის მიერ.

ღანგრამი შეკრებილ წმიდა მამათა 21-ე კანონი

სიგყვათა განმარტება

ამბიონი-(ბერძნულად-ასვლა, ამაღლება): საქადაგებლო, საფსალმუნე, ამაღლებული ადგილი აღსავლის კარის წინ, სადაც იკითხება სახარება და სრულდება ქადაგება.

ანათემა-(ბერძნულად - „ანას“ - შორს, „ტითეონ“ დაყენება): საეკლესიო დაწყება, შეწვენება, განკვეთა, უდიდესი ქრისტიანული სასჯელი.

აპოკრიფული წიგნები-(ბერძნულად-„აპოკრიფოს“ -საიდუმლო, დაფარული): ის წიგნებია, რომელთაც ეკლესია ცრუდ და მანე წიგნებად აცხადებს და კრძალავს მათ გამოყენებას.

ალაჰი - (ბერძნულად - „აგაჰაძო“ - დიდი პატივით მიღება ან გაცილება): სერი, მოსახსენიებული ლოცვა და პურის ჭამა მიცვალებულის მოსახსენიებლად - ქელები.

აღდგომა - ეს არის იმედის, განახლების, მარადიული სულის სისპეტაკის, მნეობრივი სიწმიდის დღესასწაული „ოდეს ყოველი არსი ხარობს, რამეთუ აღსდგა ქრისტე“. პირველმა მსოფლიო საეკლესიო კრებამ 325 წელს დაადგინა, აღდგომის დღესასწაულის აღნიშვნა გაზაფხულის ბუნიობიდან (დღისა და ღამის თანასწორობის, სახეს მთვარის) მომდევნო კვირას, რომელიც ახალი სტილით 4 აპრილსა და 8 მარტს შორის, ხოლო ძველი სტილით 22 მარტიდან 25 აპრილამდე მერყობს.

აღება - მარხვის დაწყების წინა დღეს სახსნილო საჭმლის აღება.

აღთქმა - დაპირება, თავისებური სიგყვიერი სახე ურთიერთობისა ღმერთისა და ადამიანს შორის.

ემბაზი - ხანათლავი ჭურჭელი, ქვის, ხის, ან ლითონის, პირველწინილი ცოდვების განსაწმენდელი.

ეპარქია - საეკლესიო ადმინისტრაციული ერთეული, ოლქი, რომელსაც ეპისკოპოსი განაგებს, საეპისკოპოსო.

ეპისტოლე - მიმართებითი ხასიათის წერილი, ბარათი, უსტარი.

ეპიგონია - (ბერძნული სიტყვა): სასჯელი, სულიერი მამის მიერ დადებული მორწმუნე ერის კაცის მიმართ, რაც გამოიხატება: მარხვით, ღოცვით და დამოქებით, ეკლესიიდან განყენებით.

ერესი - (ბერძნული სიტყვა): განდგომა, ეკლესიის ძირითადი დოგმების წინააღმდეგ მიმართული მოძღვრება.

ექსორია - (ბერძნული სიტყვა): გაძევება, გადასახლება.

ვასში - სარგებლის სარგებელი, პროცენტზე აღებული პროცენტი, აღნაღგიები.

თილისშა - რაიმე პაგარა ნივთი, რომელსაც, ცრუ რწმენით, თითქოს აღამიანისათვის, ბედნიერების, წარმატების, გამარჯვების მოტანა შეუძლია. ივივეა, რაც ჯაღო.

თეატრონი - საცქერელი, პარტერი.

იპოდრომი - საგანგებოდ მოწყობილი მოედანი, ცხენების საჭენებლად, შესაჯიბრებლად.

კათაკმეველი - აღამიანი, რომელიც ემზადება ქრისტიანული სარწმუნოების მისაღებად, მოსანათლავად.

კიდემესაკრებლობა - თვითნებური კავშირი, როცა დაუმორჩილებელ ეპისკოპოსს ან მღვდელს აყოლილი ერი, კრებას იწვევს.

კლირიკოსი - (ბერძნული „კლეროს“ - წილი; ქრისტიანულ

რედაქტორი: მღვდელი მათე გორდელაძე
კორექტორი: ეთერი ქაღვიშილი

კომპიუტერზე დაკაბადონდა
თბილისის "ინფორმატიკის ცენტრში"

გირაქი 2000

დაიბეჭდა ფირმა "ბახმაროს" პოლიგრაფიულ
საამქროში. ქ. თბილისი.

F 101.044
თარგმანი
3000

თუ ვინმე შეცოლავს, გვეყავს შვამღვთოელი მამის
წინაშე – მართალი იესო ქრისტე და ის არის
შესარიგებელი მსხვერპლი ჩვენი
ცოდვებისათვის. (იოანე 2,1-2).